

റിയൽ ലൈഫ്

31/8/2005

കേരള സർക്കാർ
സാമൂഹിക ക്ഷേമ വകുപ്പ്

മെമ്പർഷിപ്പ് പാർട്നർഷിപ്പ് കൺസൾട്ടന്റ്

மெய்வீழ்

ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் கழக அங்கத்தினர்கள்.

மலர் வெளியீட்டு குழு

கழக மேலாளர் அருட்பணி ஸ்ரனிஸ்லாஸ்
தலைவர் சகோ அன்ரன் மொறிஸ்
செயலாளர் சகோ பற்றிக்
பொருளாளர் கிறிஸ்ரிமாட்டன்

சகோ குசை நாயகம் (தலைமை ஆசிரியர்)
சகோ கிறிஸ்ரி மாட்டின், சகோ ஜெகன்
சகோ சுமன்ராஜ், சகோ அருள்ராஜ்
சகோ றோமேஸ்,

ஏனைய அங்கத்தவ சகோதரர்கள்

ஜேசுதாஸன்
ஜோன் வின்ஸ்ரன்
கரன்ஸ்
லெபோன் சுதன்
பிலிப் ராஜன்குமார்
மதன்ராஜ்
ரொமேஸ்
சேகர்
தேவசீலன்
யூட் பெகின்
சுரேந்திரகுமார்
கியுபேட்
வின்சன்ட்

டன்ஸ்ரன்
பாலேந்திரன்
செபஸ்ரியான்
ஜெபதாசன்
பேடினன்ட்
மரிசுதன்
ஜெயரட்ணம்
செபஸ்ரியான்
பிறின்ஸ்
யஸ்ரின்
அமல்ராஜன் குருஸ்
அருள்குமாரன்
குயின்சன்

சதீஸ்குமார்
செபஸ்ரியான் றெவல்
வரதராஜன்
ரெஜினோல்ட்
அருள்
அந்தோணியேசுதாஸன்
ஜீவரட்ணம்
றுபன்
அனிஸ்ரன்
ஜெக்கப்
ரவிக்காந்
லெம்பேட்
டெவின்

மொது சன ப...
யாழ்ப்பாணம்.

மெய்யியல் நோக்கில்
“சுனாமி”

17 AUG 2005

மொது சன ப...
யாழ்ப்பாணம்.

மெய் விழா 4

ஆண்டு மலர்

2004-2005

புனித ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் மன்றம்
மெய்யியல் பீடம்
தேசிய குருமடம்
அம்பிட்டிய,
கண்டி.

பொருளடக்கம்

1. கண்ணீர் அலைகள்	-	செ. ரவிகாந்த் CMF
2. இங்கே தான்.....	-	அ. அனிஸ்ரன் CMF
3. இயற்கை கேட்கிறது யார் சுனாமி	-	மி. ஜெகன் கு.கூஞ்ஞே IVD
4. கனவுப் பறவை	-	ச. பாலேந்திரன் செ.தா
5. மீண்டும் எழுவோம் துயர் மறப்போம்	-	மு.எ. மொரிஸ்
6. "சுனாமி" ஒரு புவிமியல் நோக்கில்	-	செ. ரெஜினோல்ட் OMI
7. புதுயுகம் படைப்போம்	-	க. அருள்ராஜ் OMI
8. சிந்திக்க - "சுனாமி"	-	சி.ஜே. ஜெயரத்தினம்
9. "சுனாமி" இறைவனின் தண்டனையா	-	மி. ஜெகன் OMI
10. கடலில் கலந்த சோகங்கள்	-	கிறிஸ்டி மார்டின்
11. சுனாமியில் இறைவன் எங்கே	-	யே. லெபோன் சுதன் OMI
12. சுனாமிக்குப் பின்	-	எஸ். வரதன் குருஸ் OMI
13. இருபது வருட போரும் இருபது நிமிட சுனாமியும்	-	போ. மதன் ராஜ்
14. அலைக்கழித்த அலையின் அகோரம்	-	ச. அருட்குமரன்
15. மனிதத்தை உணர்த்திய சுனாமி	-	எஸ். யூட்பெகின் CMF
16. கடல் அன்னைக்கு ஓர் தூது	-	தி. குமின்சன்
17. கடலின் கோரத்தாண்டவமும் மானிடமும்	-	ஜோன் வின்ஸ்டன்
18. மானிடத்தின் மனக்கிலேசம்	-	ம. சுமன்ராஜ்
19. சுனாமியும் திருச்சபையும்	-	ம. றோபேட் ஜேக்கப்
20. கடலை! ஏன் இப்படி?	-	யே. றோபேட் வின்சன்
21. சுனாமி தண்டனையா? எச்சரிக்கையா?	-	அ. சுரேந்திரக்குமரன்
22. ஆழிப்பேரலையில் ஆழப்பதிந்தவை	-	அ. யேசுநாதன் OMI

இயக்குனரின் ஆர்ச்செய்த...

2005 ஆம் ஆண்டின் கலாசார தினத்தன்று தேசிய குருமடத்தின் மெய்யியல் பீடத் தமிழ் கழகத்தின் வெளியீடாக வரும் “மெய்வீழ்” இதழில் ஒருசில வார்த்தைகளை எழுதுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இவ்வெளியீடு ‘சுனாமி’ எம் நாட்டில் சுனாமியின் தாக்கம் தொடர்பாக வாசகர்களுக்குத் தெளிவுப்டும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளைப் போலல்லாது, இலங்கை பெரும் இயற்கை அனர்த்தங்களை காணாத நாடாக இருந்தது. மனிதரால் எம் நாட்டில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் அழிவுகளில் ஒன்று, இரண்டு தசாப்த உள்நாட்டுக் கலவரங்களும், இனக்கலவரமும் ஆகும். இந்தப் பரிதாப நிலையின் ஒரு விளைவாக நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி தாழ்நிலையை தொட்டு நின்றது. தமிழருக்கும் சிங்களவருக்குமிடையே தொன்றுதொட்டு நிலவி வந்த நட்புறவு வெளுக்கத் தொடங்கியது. இதைச் சீர்செய்ய நீண்ட காலம் தேவை. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தால் நம்பிக்கையின் ஒளிக்கீற்று தென்பட்ட போதிலும் மக்கள் தங்கள் எதிர்காலம் பற்றி நிச்சயமின்றி இருந்தனர். எனினும் ஒரு மணித்தியாலத்துக்கும் குறைவான நேரத்திலும் நடந்து முடிந்த எதிர்பாராத இந்த ஒட்டுமொத்த அழிவு எம் மண்ணின் கரையோரத்தில் பெரும்பகுதியைக் காவுகொண்டது.

அண்மையில் எனது முல்லைத்தீவு பயணத்தின்போது இடம்பெயர்ந்திருந்த ஒருவர் இவ்வாறு பகிர்ந்துகொண்டார். ‘இருபது வருட யுத்தம் கூட இத்தகைய பாரிய அழிவை எம் மண்ணுக்குக் கொண்டுவரவில்லை, நாம் வீழ்ந்தோம், சுனாமியை எதிர்த்து நின்று சமரிட யாருக்கும் சக்தியில்லை’. இவ்வாறு தான் பல மக்கள் தமது துன்ப, துயர, ஏமாற்ற அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொண்டனர்.

சுனாமிக்குச் சற்று முன்புவரை இலங்கை பிரிவினைகள், இறுமாப்பு, துன்பதுயரங்கள், கவலை, மதவேற்றுமைகள், அழிவுகள் நிறைந்த நாடாக இருந்தது. அந்நாள், 2005 ஆண்டுகளுக்கு முன் அமைதி, அன்பின் இளவரசர் பிறந்த நத்தாருக்கு அடுத்த நாள், புத்த மத சகோதரர்கள் அன்பு, கருணை, பேரின்பம், சஞ்சலமின்மை போன்றவற்றில் தம் தியானத்தை மேற்கொண்டிருந்த போயா தினம். அவ்வாறான ஒரு புனித சூழ்நிலையில் நாட்டின் பல பகுதிகள் சுனாமியை எதிர்கொண்டன. அது மீண்டும் எல்லா பிரிவினைச் சக்திகளும், எல்லா மதங்களும், இனங்களும் ஒன்றுசேர ஒரு நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றாக அமைந்தது. 2005 ஆண்டுகளுக்கு முன் முழு மனித குலத்தின் மீட்புக்காக கொடிய சிலுவை மரணத்தில் இயேசு தம் உயிரைப் பலியாக்கினார். இன்று நாற்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சகோதரர்கள் தம் உயிரை, இலங்கையராகிய நாம் மாபெரும் மாண்பாம் அன்பை அனுபவிக்க பலியாக்கினார்கள். இந்தச் சவாலை ஏற்க நீங்கள் தயாரா? இல்லாது போனால் ஏன் இந்த அழிவு, ஏமாற்றம், துன்பம் நிகழ்ந்தது என்பதற்கான விடையை நாம் இறுதிவரை தேடிக்கொண்டே இருப்போம்.

வாழ்த்துக்களுடன்,
அருட்திரு.ரவீன் பெரேரா.

இதழாசிரியரின் இதயத்தின் துளிகள்...

உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஒரு சந்தோசம் பிறக்கின்றது. கண்களில் சிந்துகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீரில் ஒரு துளி எடுத்து உங்கள் கரங்களில் தரலாம் என்று நினைக்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த “மெய்வீழி” என்னும் 2005 ஆம் ஆண்டுக்கான படைப்பு “மறை வளர மொழி வளர்ப்போம்” என்ற வீருதுவாக்கைக் கொண்ட ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் கழகத்தினரின் கடின உழைப்பின் பயன். “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்பார்கள். இது எந்த அளவு உண்மை என்பதை இந்த ஒன்றுபட்ட இளம் உள்ளங்களாகிய என் சகோதரர்களில் பார்க்கிறேன். இந்த ஒற்றுமை என்றும் நிலைக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

“மெய்யியல் பார்வையில் சுனாமி” என்னும் தலைப்பு எம்மவர்களின் தவிப்பு, உள்ளக்குமுறல், செய்யத்தாடிப்பவர்களின் இயலாமைகள், புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லாமல் சொல்கிறார்கள்.

இம்மலர் வெளிவர என்னோடு தோள் நின்றவர்களை நினைத்து அவர்கள் பாதுகாப்பில் வீழுந்து நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். என் அன்பர்கள் பெயர் சொல்லி அழைக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனாலும் முடியாமையை நினைத்து மனம் வருந்துகிறேன். என்னவர்களே நன்றி என்று சொல்லி உங்களை ஒதுக்கி வைக்கவில்லை, மாறாக என் மனதில் நீங்கள் என்றும் ஆழமாக உள்ளீர்கள்.

இப் புத்தகத்தை அச்சுப்பதிப்பு செய்த கண்டி குடும்ப மறைப்பணியக இயக்குனர், அருட்திரு மில்லேயர் பொன்சேக்கா அடிகளார் மற்றும் அவரது குழுவினருக்கு என் உளம் கனிந்த நன்றிகள். மற்றும் அட்டைப் படத்தை மெருகூட்டிய திரு. ரஜனி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். மற்றும் எனக்கு உற்சாகம் தந்த அருட்தந்தை ஸ்ரீனிவாஸ் அடிகளாருக்கும், அருட்திரு. தோகன் டொமினிக் CMF, அருட்திரு தோமஸ் CMF ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள். ஈற்றில் என் அன்பர்களை மறக்கமாட்டேன் உங்களுக்கும் என் நன்றிகள். வாசகர்களே, இந்தப் புத்தகம் உங்கள் கரங்களில் தவழ வேண்டும் என்று ஆசிக்கின்றேன்.

என் உள்ளக் கிடக்கைகள் ஏராளம். ஆனாலும் வெளிப்படுத்த முடிவில்லை. எனவே “மறை வளர மொழி வளர்ப்போம்” என்ற வீருதுவாக்கு ஒங்கி ஒலிக்க வாழ்த்தி நிற்கிறேன்.

“புதிதாய் வாழ்வோம் புதுமை படைப்போம்”

நன்றி

இவன்
அ. குசைநாயகம். CMF

கண்ணீர் அலைகள்

போரின் தழும்புகள்
கரைந்திரும் என்றிருக்க

இயற்கை மாதா
அம்பெய்தினாள் எங்கள்
வெந்த புண்களில்.
ஓவென ஓலமிட்டு அடங்குமுன்
சமத்திரா கக்கிய
ஆழியின் அலை அறுத்தது எம்
கண்மணிகளை ஓர்
கண்ணீமைப் பொழுதினில்.
ஐயோ.... ஐயோ.... என
அலறித் துடித்தோம்.
வேண்டாம் விட்டுவிடு என
கடலை கண்டித்தோம்.....

அடங்கவில்லை எங்கள்
கடல் தாய்.

சீறினால் மீண்டும்

சீற்றமுற்றவளாய்

“கடவுளே... கூப்பிட்டுப் பார்த்தோம்,

அந்தோ பரிதாபம்.....

எங்கள் சாமிச் சூரபங்களையும்

சுனாமி நீ

விட்டுவைக்கவில்லை.

நாலாபக்கமும் மரண ஓலம்.....

மீண்டும் கடல் தாய்

ஆறாத் துயிலுக்கு.

பெருமூச்சு

எய்தினோம்.

புயலின்பின்

அமைதி என்றிருந்தோம்.....

புலரவில்லை எமக்கு அமைதி.

புலரத்தொடங்கியன எங்கள்

உடன்பிறந்தோரின் பியந்த

பிணங்கள்.

கூட்டி அள்ளினோம்

குப்பை அள்ளுவது போல்

எங்கள் முறைமைகளில்

சடங்கு செய்ய காலங்கள்

அனுமதித்திருக்கவில்லை.

புதைத்தோம் எம் உறவுகளை

கடவுள் பெயர் சொல்லி !

மண்ணில் உங்களை எடுத்த

கடவுள் விண்ணில் இடம் தரட்டும்.

அலையே..... இது எங்கள்

கறுப்பு வரலாறு.

இனி நீ அடிக்கும்

பொழுதெல்லாம்.....

26 மார்ச்சு 2004 யே

நினைவுபடுத்துவாய் ! -

செ. ரவிகாந்த் CMF

(முதலாம் வருடம்)

இங்கேதான்...

அன்று மார்கழி 26, இயற்கையின் இயக்குனர் பிறந்து மறுநாள், இன்று இந்துமா சமுத்திரத்தில்தான் இயற்கை கபடி விளையாடப் போகின்றது என்று, கள்ளமில்லா காற்று கையை அசைத்து விட்டுப் போய்விட்டது. கண் விழித்து பார்த்தபோது அது கபடி அல்ல something else என்பதை அறிய பலர் சொர்க்கம் சென்றதாய் தகவல் வந்தது. தகவல் வந்து நாட் பலவாயிற்று. காலம் குணமாக்கும் என்ற உண்மையும் பொய்யாயிற்று. சிந்திக்கும்போது சிலிர்க்க வைக்கும் அந்த நிகழ்வுகள் நெஞ்சில் சிலையாயிற்று. அந்த நினைவுகள் இன்று “இங்கேதான்” என்ற கவிதையாயிற்று.

உலகில் முதல் உயிர் உயிர்த்ததும்
இங்கேதான்,
உலகில் சில உயிர்களின் இறுதிமூச்சு பிறந்ததும்
இங்கேதான்,

காலம் கைகூடும் என்று
கண்விழித்து காத்திருந்ததும் இங்கேதான்,
கடைசி மூச்சை காற்றில் கரையவிட்டதும்
இங்கேதான்,

காதல் காதலருக்காய் காத்திருந்ததும்
இங்கேதான்,
காதலர் கரம் பிரியாமல் கொண்ட கனவோடு
போய் சேர்ந்ததும் இங்கேதான்,

இதயம் இயற்கையில் இணையில்லா
இன்பம் சேர்ந்ததும் இங்கேதான்,
இதழ்கள் ஆ.....வென்று நிரந்தரமாய்
பிரிந்து போனதும் இங்கேதான்,

சிலர் சிறுவர் போல் சிரித்து விளையாடியதும்
இங்கேதான்,
சிறுவர்கள் சிற்பி போல் சிக்கிச்செத்ததும்
இங்கேதான்,

சிந்திக்கத் தெரியா சிறு வயதில் சிற்பி
பொறுக்கியதும் இங்கேதான்,
சிதைந்த சிந்தனையோடு
பிணங்கள் பொறுக்கியதும் இங்கேதான்,

கலங்கள் காற்றில் போய் வந்ததும் இங்கேதான்
கப்பல்கள் காற்றோடுபோன காகிதக் கப்பல் போலானதும்
இங்கேதான்,

வாழ்க்கையில் வளர்ச்சிக்கு வரவும்
இங்கேதான்,
வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியெல்லாம்
செலவானதும் இங்கேதான்,

நித்தம் ஓயாமல் அலை முத்தமிட்டதும்
இங்கேதான்,
நிரந்தரமாய் சிலர் நிம்மதியானதும்
இங்கேதான்,

மூச்சுப்பிடித்து நாம் முத்தெடுத்து
முன்னுக்கு வந்ததும் இங்கேதான்,
மூச்சுத்திணறி பலர் முன்னேறாமல் மூழ்கிப்போனதும்
இங்கேதான்,

முதல் போட்டு சிலர் முன்னேறியதும்
இங்கேதான்,
முதன் முதலாய் பலர் முகம் புதைந்து போனதும்
இங்கேதான்,

வாழ்க்கையில் வளமையாய் வட்டமிட்டதும்
இங்கேதான்,
வயிறு வறுமையால் வரண்டு போனதும்
இங்கேதான்,

நாங்கள் காற்று வாங்கி காலம் கடத்தியதும்
இங்கேதான்,
கையில் மண்வாரி தலையில் போட்டுக் கொண்டதும்
இங்கேதான்,

நம்மில் சிலர் காலைக்கடன் கழித்ததும்
இங்கேதான் - கழித்த
கடனிற்காய் விலை உயிர் தந்ததும்
இங்கேதான்,

சில இரவுகள் நான் உறங்கியதும்
இங்கேதான்,
பலர் தூக்கம் மறந்து நிரந்தரமாய்
உறங்கிப்போனதும் இங்கேதான்,

நாங்கள் அடகுவைத்த பொருள் மீட்க
மீன் பிடித்ததும் இங்கேதான்,
மீட்ட பொருள் மீளாமல் மிதந்து போனதும்
இங்கேதான்,

இப்படி இங்கேதான் இங்கேதான்,
நாம் இயற்கையை நேசித்தோம்
வாழ்க்கையை வாசித்தோம்
வசந்தத்தை சுவாசித்தோம்

இப்படி இங்கேதான் இங்கேதான்
நாம் இறப்புக்களை சுமக்கின்றோம்
இழப்புக்களை வியக்கின்றோம்
இதயத்தையும் இழக்கின்றோம்

இப்பொழுது தெரியும் அது கபடியல்ல ஒளியின் வேகத்தில் வந்த உயிர்க்கொல்லி
சுனாமி என்று. ஆனால் இப்பொழுது தெரியாது நாங்கள் இழந்தது நண்பர்களையா?
நம்பிக்கையையா? என்று.

அ. அனிஸ்ரன்

இயற்கை கேட்கிறது யார் சுனாமி?

'சோதனை மேல் சோதனை போதுமடா சாமி, வேதனைதான் வாழ்க்கை என்றால் தாங்காது பூமி அடிமேல் அடிவாங்குவது போல் இருபது வருடமாக எம் இதயங்களை சுக்குநூறாக்கியுள்ள இந்த இனவாதப் போரில், இயற்கையும் சேர்ந்து விட்டதோ என்ன? இதயக் காயங்களுக்கு மருந்தும், விடுதலையும் எதிர்பார்த்திருந்து எம் இலங்கைத் தேச மக்களுக்கு மேலும் ஒரு மறக்க முடியாத அழிவுதான், இந்த சுனாமி பேரலையின் பேரழிவு, பேரிடி போல் இந்த பேரலை எம் நாட்டைத் தாக்கிவிடும் தன் இருப்பிடத்திற்கு மீண்டும் திரும்பி சென்ற பின், மாதங்கள் பலவாகியும் மாறாத வடுக்களாய் உள்ளன பார்த்து கேட்கிறது. யார் சுனாமி?

மனிதா, அன்பும் பண்பும், ஒற்றுமையும் சந்தோசமும், சமாதானமும் கலந்து வாழ வேண்டிய இவ்வழகிய தீவில் உனது வாழ்க்கைதான் என்ன? தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம், மறாக்கியர் என நான்கினத்தாரும் 'இலங்கையர்' என்ற பெயரில் சுதந்திரமாய் சமத்துவமாய் வாழ வேண்டிய நேரத்தில், இனக் கலவரம், யுத்தம் என்ற அணையா தீயைப் பற்றவைத்த நீ சுனாமியா? இல்லை நான் சுனாமியா? (இயற்கை கேட்கிறது) சிந்திக்க தெரிந்த மனிதா உனக்கு மற்றவரது கூக்குரல், அழகை, வேதனை, கஸ்டம், துன்பம் இன்னும் புரியவில்லையா? நீ மட்டும் வானில் சிறகடித்து பறக்க ஆசைப்படுகின்றாயா? மற்றவர்களை சிறையில் இருந்து விடுவிக்க மட்டும் உன் மனம் ஏன் இரங்குவதில்லை? சமாதானம், சுதந்திரம் என்பன வெறும் வார்த்தைகளும், கோட்பாடுகளும் தானா? இந்த சமாதானத்திற்கும், சுதந்திரத்துக்கும் இலங்கையில் குடியரிமை இல்லையா? இனக்கலவரம் என்ற தீயைப் பற்றவைத்து ஆயிரம் ஆயிரம் அப்பாவி உயிர்களை குடித்து, விலை மதிக்க முடியாத இடங்களையும், பொருட்களையும், தீவின் அழகையும் அழித்துவிட்டு, பணத்தோடு சேர்ந்து குளிர் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதா யார் சுனாமி? நீயா இல்லை நானா?

'ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்', 'இல்லாதவருக்கு உன்னிடம் இருப்பதை பகிர்ந்து கொடு' என்று மதங்கள் நான்கும் ஒருமித்துக் கூற, மதத்தையும், மனிதத்தையும் மறந்து, பேரலையில் அனைத்தையும் இழந்து, நொந்து கண்ணீரில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் எம் சகோதரிகளின் கற்பினை குறையாடிய மனிதா நீ சுனாமியா? இல்லை நான் சுனாமியா? உதவிக்கரம் நீட்டி ஒடோடி வந்த எம் மக்களின் உதவிகளை எல்லாம் இருகரம் நீட்டி வரவேற்று, பற்பல வாக்குறுதிகளையும் வாயாற அள்ளி வீசி, திரட்டிப் பெற்ற பொருட்களை எல்லாம் பதுக்கி வைத்து பரிதவித்து நிற்கும் எம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வெறுமனே பூச்சாண்டி காட்டி நிற்கும் மனிதா யார் சுனாமி?

நாள் ஒவ்வொன்றும் விடிவதும் கொலையில், நாட்டின் செய்தியும் கொலை, அன்றாட படிப்பும் கொலை, அனுதின உணவும் கொலை, அன்றாட சுவாசமும் என்று அநியாயமாக, அருமையான உயிர்களைப் பறிக்கின்றார்கள் அறிவுகெட்ட மனிதர்கள்! சாதிக்க வேண்டிய எம் சகோதரர்களை பிரியாவிடை இன்றி கல்லறைக்கு தினமும் அனுப்புகின்ற இக்காலத்தில் கண்ணீர் கனாமி பேரலையில் மாறும் போலத் தோன்றுகின்ற கண்கெட்ட காலம் இது. தாயின் மடியில் படுத்துறங்கி, பத்திரமாய், பாசமாய் வளர்ந்த உயிர்களை சுட்டு ரசித்துப் பார்க்கும் உயிர்க்கொல்லி மனிதா யார் கனாமி?

காசுக்கும், பொருளுக்கும், காமத்துக்கும், போதைக்கும் அடிமையாகி, பெற்றோரிடம் இருந்து பிள்ளையையும், அண்ணனிடம் இருந்து தம்பியையும், அக்காவிடம் இருந்து தங்கையையும், மாமிவிடம் இருந்து மருமகளையும் பிரித்து உறவுகளுக்கு இடையே உருவாக்கிவிட்ட பிரச்சினைகளினதும், பிளவுகளினதும் பேரழிவுகளைப் பார்த்து உள்ளம் மகிழும் மனிதா, யார் கனாமி? 'காசு பணம் பாசம் பல மாதம்' என்ற கவிஞனின் வார்த்தைகள் போல உறவுகளை உபயோகித்து, உறவின் உண்மையான அர்த்தத்தை மறந்து வாழும் மனிதா, கொஞ்சம் உன் சிந்தனைகளை தட்டிப்பார் யார் கனாமி?

விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் நுட்பத்திலும், அறிவியலிலும் உயரப் பறந்து கொண்டிருக்கும் மனிதா, நீ வாழ்வின் அடிப்படை தத்துவங்களை மறந்து நிற்பதுதான் ஏன்? மனிதா, உன் போன்ற மனிதரையே நேசிக்கத் தெரியாத நீ, உன் சகோதர சகோதரிகளையே அழித்துவிடத் தேடும் நீ, பணத்துக்கும் பேராசைக்கும் அடிமையாகியுள்ள நீ, எவ்வாறு இயற்கையைப் பற்றி சிந்திக்கப்போகிறாய்! நீ என்னை நேசி, நான் உன்னை தானாகவே மனமுவந்து நேசிப்பேன் என்கிறது குறாவளியாக மாறிய இனிய தென்றல் காற்று! நீ என்னோடு அன்பாகப் பேசி என்னைப் பராமரி. நான் உனக்கு, உன் செவிகளுக்கு இனிய மெல்லிசை தந்து, உன் தொழில்களுக்கு உதவுவேன் என்கிறது அமைதியில் இருக்கும் இராட்சத சமுத்திரம், நீ என்னை துன்புறுத்தாதே நான் என்றும் உன் தாய் போல உன்னைக் காப்பேன் என்கிறது, நிலநடுக்கமாய் மாறிய பூமித்தாய். நீ என் மீது அனாவசியமாக துளைகளை ஏற்படுத்தாதே நான் என்றும் உன்னைக் காத்து நிழல் தரும் குடையாக இருப்பேன் என்கிறது பேரிடியாக மாறிய ஆகாயம். இறுதியாக எல்லாம் ஒன்றாய் சேர்ந்து நம்மை கேட்பது என்ன, மனிதா நீ உன்னைப் போன்றவர்களையும், என்னைப் போன்றவர்களையும் இனிமேலும் நேசிக்க மறுத்தோ, மறந்தோ விடாதே என்பதுதான்.

மனிதா இன்னும் ஏன் தாமதம்! மறந்துவிடு உன் கடந்த காலத்தை! அணைத்துவிடு நீ பற்றவைத்த இனக்கலவரம் என்ற தீயை! பிடுங்கி எறிந்துவிடு நீ விதைத்த பிரிவுகளை! ஒழித்துவிடு நீ செய்த கொடிய தொழில்களை! விரட்டிவிடு பேராசை என்ற கயவனை! சிறையில் அடைத்திடு உன்னை அடிமையாக்கிய பணத்தையும், பொருளையும்! அரவணைத்து நேசி உன் போன்ற சகோதர சகோதரிகளை! உதவிக்கரம் நீட்டிடு நொந்து போயுள்ள உன் அயலவருக்கு! உணவு கொடுத்திடு உன்னை நம்பி வந்த நண்பர்களுக்கு!

ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி வாழ்வை இழந்துவிட்டோம் என வருந்துபவருக்கு
நானை ஒரு விடியல் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்து. வளர்த்திடு
சகோதரத்துவத்தையும், சமாதானத்தையும் உணர்ந்திடு நீ இலங்கையை என்ற
தேசப்பற்றை! வாழ்ந்திடு முன்மாதிரிகையாய் உன்னைப் பார்த்து சிரிக்கும்
மற்றைய நாட்டவர்களுக்கு! பேணிக்காத்திடு உன்னிடம் உள்ள நல்ல பல கலை,
கலாசாரங்களை! நேசித்திடு நீ வாழும் சூழலை! பராமரித்திடு உன் சுற்றாடலை!
ஈற்றில் உருவாக்கிடு புதியதொரு இலங்கையை! இவற்றை செய்தால் நான்
உன்னை நோக்கி கேட்கமாட்டேன் யார் கனாமி என்று! ஏனெனில் அழிவு
என்பது நீங்கிவிடும் எம் வரலாற்றை விட்டு! கனாமி என்பது ஓடிவிடும் எம்
அகராதியை விட்டு! கனவு நிறைவேறுமா?

நன்றி:-

இயற்கையோடு சேர்ந்து உணர்ச்சிகளோடு
கனாக் காணும் இவன்,

அருட்சகோதரர் மி. டேரின் கு. கூஞ்சே (I.V.D)

'நீ இயற்கையை நேசி
இயற்கை உன்னை நேசிக்கும்.'

'பேசுமுன் பேசி எப்படி பேசவேண்டுமென்று மட்டுமல்ல
எதைப்பேச வேண்டும் என்றும் யோசி'

'உண்மை' என்பது கண்ணால் பார்ப்பதனதும்
காதால் கேட்பதனதும் அரைவாசியே'

'ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத் தானே
வழிகாட்டியாவதே உண்மையான வழிகாட்டல்'

'சொல்வதை விட செய்வது மேல்'

'சிரிப்பைவிட அழுகையில்
ஆயிரம் அர்த்தங்கள் உண்டு,
அவ்வாறே வார்த்தையை விட மொளனத்தில்
ஆயிரம்
அர்த்தங்கள் உண்டு'

கனவுப் பறவை

சிறுகதை

அழகான மாலைப்பொழுது, கதிரவன் மெல்ல மெல்ல மறைந்து கொண்டிருந்தான். கடலின் அலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக போட்டி போட்டு கரையைத் தொட்டுச்சென்றன. தென்றல் காற்று மேனியை வருடிச்செல்ல, கடலின் அழகை ரசிக்க வந்த கூட்டம் கலைந்து கொண்டிருக்க, நிலா மட்டும், நண்பியுடன் ஒரு கற்குவியிலின் மேலே எதையோ பறிகொடுத்தவள் போல் சிந்தனையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவள் கண்கள் செவ்வானத்தை இமை வெட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அவள் கண்களில் ஏதோ ஓர் ஏக்கம் தென்பட்டது, செவ்வானத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தவள் மெல்ல மெல்ல கடலின் அலைகளிடையே எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் தேடல் வீணாகவில்லை சிறிய நண்டொன்று கடலையோடு அடிபட்டு கரையை அடைந்ததும் அந் நண்டு உடனே கடல் மணலைத் தோண்டி, அதனுள் தன்னை மறைத்துக்கொண்டது. அதை அகல விரிந்த கண்களுடன் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தவளின் நினைவுகள் மலரத் தொடங்கின...

நிலா, மீன்பாடும் தேனாடும் மட்டக்களப்பிலே பிறந்தவள், அவள் வீடும் கடற்கரை அருகிலே இருந்தது. பெயருக்கேற்ப அவள் முகமும் வெண்ணிலவைப் போன்று பரந்து மலர்ந்து பார்ப்பவர்களை ஒரு கணம் அதிசய வைக்கும் (மீண்டும் ஒரு முறை பார்க்கச்சொல்லும்) அத்துணை அழகான வட்ட முகம். ஒரே பிள்ளை என்பதால் பெற்றோரும் அவள் மேல் அதிக பாசம் வைத்திருந்தார்கள். பாடசாலை, வீடு, நண்பிகள் என்ற சிறிய வட்டத்திலே அவள் வாழ்க்கை ஓடியது. பதினோராம் ஆண்டு வரை தனது கிராமத்து பாடசாலையிலே படித்தவள், உயர்தரம் படிக்க கிராமத்திலிருந்து சற்று தூரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அப்பொழுது தான் நிலா அருணை முதல் முதல் சந்தித்தாள். அருண் மெல்லிய உடல்வாகு கொண்டாலும் இலகுவில் எல்லோரையும் கவரக்கூடிய நல்ல குணமும் வசீகரமும் கொண்டவன். நிலா முதல் நாள் பாடசாலை சென்றபோது ஒரு கூட்டமே அவளை ராக்கிங் செய்ய சூழ்ந்து வரும்போது இடையில் வந்தான் அருண். ஆ நிலா எப்படி சுகம், மாமா மாமி, எப்படி? என நெருங்கிய உறவுப்போல் கேட்க, நிலாவும் ஏதோ சொல்ல வாய் திறந்தவள் உடனே நிலமையை உணர்ந்தவள், என்ன வீட்டுப்பக்கமே காணவில்லை அப்பாவும் அம்மாவும் உங்களை அடிக்கடி கேட்பார்கள் என, இவர்களின் உரையாடலை கேட்டதும் ராக்கிங் செய்ய வந்தவர்கள் நெருங்கிய சொந்தங்களோ என நினைத்து தங்கள் வழி திரும்பி வகுப்பறை நோக்கிச் செல்ல, உடனே அருண் நிலாவைப்பார்த்து, Sorry அவர்கள் ராக்கிங் செய்ய தொடங்கினால் விடமாட்டார்கள், ஏதோ உங்களை பாதுகாக்கவேணும் போல இருந்தது அதுதான்... ஏதும் சங்கடம் என்றால் எனனை மன்னிக்கவும் எனக்கூறி வகுப்பறையை நோக்கிச் சென்றான். நிலா அவன் சென்ற திசையையே

பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுதுதான் அவளுக்குப் புரிந்தது தன்னை காப்பாற்றத்தான் அருண் அப்படி கதைத்தான் என்று. அவனுடைய அந்த நல்ல குணம் ஒரு கணம் அவள் இதயத்தை தொட்டுச்சென்றது. அதன் பின் அவள் மனதில் ஏதோ ஒரு இனம் தெரியாத உணர்வுகள் ஏற்படுவதை உணர்ந்தாள். அதன் பின்னும் அவர்கள் பாடசாலையில் பலதடவை சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆனால் அவர்களின் கண்கள் தான் ஆயிரம் கதைகள் பேசின. வாயிலிருந்து வார்த்தை ஏதும் வரவில்லை. நண்பிகள், பாடசாலை, பெற்றோர்கள் என்ற சிறிய வட்டத்திலே வாழ்ந்தவள் இப்பொழுது காதல் என்னும் புதிய உலகத்திலே பறக்க மனம் ஆசைப்பட்டது. அவள் ஆசையும் வீணாகவில்லை.

அன்று மார்கழி 26, நிலாவின் பிறந்தநாள் என்பதால் தனது நெருங்கிய நண்பிகளையும், நண்பர்களையும் வீட்டிற்கு அழைத்திருந்தாள். விசேஷமாக அவள் அருணின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தாள். அருணும் தன் நண்பர்களுடன் வருவதைக் கண்டவளுக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி. எல்லோரும் சந்தோஷமாக ஆடிப்பாடி கொண்டாடிவிட்டு ஒருவர் ஒருவராக சிறிய, சிறிய பரிசுகளை கொடுத்து விடைக்கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அருணும் தான் கொண்டு வந்திருந்த பரிசுடன் நெருங்கி வர அவள் உள்ளம் படபடத்தது, அப்பொழுது வார்த்தை வரவில்லை. கண்கள் தான் பேசின. அருணும் தான் கொண்டு வந்திருந்த பரிசைக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு புன்சிரிப்பை சொரிந்தவனாய் விடைபெற்றான். எல்லோரும் சென்றதும் நிலா தன் அறைக்குச் சென்று அருண் கொடுத்த பரிசை அவசர அவசரமாகப் பிரித்தாள். அழகான ரோஜாப்பூ கொத்துடன் ஒரு சிறிய காதல் மடல். அருண் தான் பூட்டி வைத்திருந்த உண்மைக்காதலை எழுத்திலே வடித்திருந்தான். அதை வாசித்ததும் நிலாவுக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி. அவள் மனதில் ஆயிரம் வண்ணாத்திப்பூச்சிக்கள் சிறகடித்துப் பறந்தன. அந்தரத்திலே பறப்பது போன்ற ஓர் உணர்வு. கண்களால் காதல் கதை பேசியவர்கள் இப்பொழுது வார்த்தையாலும் பேச தொடங்கினார்கள்.

அருணும் நிலாவும் அடிக்கடி சந்தித்து காதல் என்னும் சந்தோஷ உலகத்திலே சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருந்தார்கள். இருவரும் அடிக்கடி மாலைப்பொழுது கடற்கரைக்குச் சென்று, வழமையாக அமர்ந்து பேசும் அந்த கற்குவியலின் மேலே அமர்ந்து கதைத்துக் கொண்டு கடலின் அழகை ரசிப்பார்கள். ஒரு நாள் அருண் சிறிய ஒரு நண்டு கடற்கரைக்கு வந்து தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, நிலா உமக்கு அழகான பரிசு ஒன்று கொண்டுவருகின்றேன், நான் வரும் வரை கண்களை திறக்கக் கூடாது என அவளின் கண்களை மூட வைத்துவிட்டு, அந் நண்டைப் பிடிக்க ஓடினான். ஒருவாறு சிறிய நண்டை பிடித்தவன் நிலாவின் அருகில் வந்து கையை நீட்டக் கூறி, அவள் கையில் வைத்தான். ஏதோவென பயந்தவள், அய்யோ அருண் என சத்தமிட்டு எழுந்தாள், கண் திறந்ததும் தான் புரிந்தது சிறிய நண்டு என, உடனே பொய் கோபத்தால் அருணை அடிக்க துரத்திச் சென்றாள். அருண் உடனே கடலில் இறங்கி, கடல் நுரையை நிலா மேல் தெளிக்க அவள் முத்துச்சிரிப்பும் வெள்ளைநுரையும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்தது. இப்படியே இவர்கள் பொழுதுகள் சந்தோஷமாகக் கழிந்தன.

நாழிகை கடந்து, மாதமாகி, ஆண்டொன்று வந்தபோது அவர்களின் ஓராண்டு காதல் தினமும், நிலாவின் பிறந்த தினமும் வந்தது அதுதான் மார்கழி 26ம் திகதி. முதல் நாள் இருவரும் திட்டமிட்டபடியே அன்று அதிகாலையே முருகன் கோயிலில் சந்தித்தார்கள். இருவர் மனதிலும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி, சந்தோஷத்தின் உச்சிக்கே போயிருந்தார்கள். இருவரும் ஒன்றாக கடவுளிடம் தங்கள் காதல் என்றும் பிரியாதிருக்க வேண்டும் என வேண்டினார்கள். அதன் பின் வழமையாக அமர்ந்து பேசும் அந்த கடற்கரைக்குச் சென்று அக் கற்குவியலுக்கு மேலே அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பலவிதமான கற்பனைகள் நிலாவின் மனதிலே சிறகடித்தது... அழகான வீடுகட்டி, அழகான பிள்ளை பெற்று... இப்படி என்னென்னவோ கற்பனைகள். சந்தோஷத்தால் நிரம்பியவளாய் அருண் இன்று நண்டு பிடித்து தரமாட்டீர்களா எனக் கேட்க, உடனே அருண் ஓடிப்போய் சிறிய நண்டொன்று பிடித்து வந்து கொடுக்க அதை நிலா தன் மூக்கு நுனிக்கு அருகில் கொண்டு வருவதும் மீண்டும் எடுப்பதுமாய் சிரித்து விளையாட, நண்டு அவள் கையில் இருந்து தப்பி மீண்டும் கடலை நோக்கி ஓட, நிலாவின் சிரிப்பையே ரசித்தவண்ணம் இருந்த அருண், அந் நண்டைப் பிடிக்க மீண்டும் ஓட, அப்பொழுது தான் அந்த சோகக் கணம்...

நண்டைப்பிடித்து நிலாவுக்கு பரிசாக கொடுக்க கடலை நோக்கி ஓட, நிலாவும் வேண்டாம் அருண் என பயந்து சத்தம் போட, அதற்குள் நண்டின் அருகிலே சென்ற அருணை கடல் அலை காவு கொண்டு காதலின் நிரந்தரப் பரிசாக்கியது. அதைக்கண்ட நிலா பதைபதைத்து அருண்... என சத்தமிட்டவளாக கடலை நோக்கி ஓட முயன்றவளை, ஒரு மெல்லிய கரம் பற்றியது. அதிர்ச்சியுடன் நினைவு தெளிந்து திரும்பிப் பார்த்தாள், அவளுடைய நண்பி அவள் கையை பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் கனவு கலைய... கண்களில் இருந்து கண்ணீர் ஆறாய் ஓடத்தொடங்கியது, கண்ணீர் மல்க இதயம் நொந்தவளாய் அப்படியே நண்பியின் மார்பில் தன் முகத்தை புதைத்துக் கொண்டாள். நண்பியாலும் அழத்தான் முடிந்ததே தவிர தேற்றமுடியவில்லை...

சிறகொடிந்த இந்தப் பறவையின்
சோகக் கதை நீரந்தரமா?...
கனாய் வீட்டுச் சென்ற இந்த
சோகக் கனவுகள் சாகும் வரையிலா?...

ஆக்கம்

க. அருள்ராஜ்
அ.ம.தி. குருமடம்
1ம் வருட மெய்யியல் பிரிவு
தேசிய குருமடம்
அம்பிட்டியா,
கண்டி.

(யாவும் நிஜமல்ல கற்பனையில் மலர்ந்த நிஜங்கள்)

நீல நிறக் கடல்
 நீண்டு வடித்த சிற்பத்தை
 நீயும் நானும் ரசித்தோம்
 கருணைக் கொண்ட கடல்
 கள்ளமில்லா நெஞ்சம் கொண்டு
 உன்னையும் என்னையும் வாழ வைத்தது.

அதே கடல்...
 ஓர்நூ நமீடங்களில்
 உள்ளது அத்தனையும் காவு கொண்டுவிட்டது
 மனித உயிர் மரத்துப்போன நிலையிற்
 புனிதம் பேசிய கருமிகள்
 உயிர்ப்பிச்சை கேட்போரை
 தெருப்பிச்சை எடுக்க
 வெறிகொண்ட நாய்களாய்
 நெறிகெட்டு சிதைத்து தியாகிகள்
 மனம் கொண்ட மனிதருக்கு
 மறக்க முடியாத வடுக்கள்.

மறுபக்கம்...
 சகலமும் இழந்து
 சிறகில்லாப் பறவையாய்
 தவிப்பது எனது சக மனிதன்
 என உள்ளம் குமிறி
 உள்ளத்திற்கும் மேலாக அள்ளிக் கொடுத்த
 மகாத்மா மனித குலம்

இன்று...
 உறவுகளை இழந்து
 உடைமைகளை பறிகொடுத்து நிற்கும்
 நீங்கள் தனி மரங்களல்ல
 உங்களை நேசிக்க
 உங்கள் தேவைகளை ஆராய்ந்து
 உதவிட நிற்கின்றோம்
 மனமுள்ள மனிதர்கள் நாங்கள்

இனி...
 கவலை மறப்போம்
 வாழ்வை நேசிப்போம்
 வாழத்தான் பிறந்துவிட்டோம் எனவே
 நாளை என்ற நாளை நோக்கி
 நம்பிக்கையுடன் அடியெடுத்து வைப்போம்.
 துயர் மறக்கத் துணியோம்
 மீண்டும் எழுவோம்
 நமக்காய் ...
 நாளை தலைமுறைக்காய்

‘மீண்டும் எழுவோம் துயர் மறப்போம்’

மு.எ. மொரிஸ்

“சுனாமி” ஒரு புவியியல் நோக்கில்!

நாம் வாழ்கின்ற புவியியல் மேற்பரப்பில் எத்தனையோ வகையான நிகழ்வுகளும் மாற்றங்களும் நடைபெறுவதை நமது புலன்களால் அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றதல்லவா. அவ்வாறே புவியின் உட்புறத்திலும் பலவிதமான மாற்றங்களும் மாறுதல்களும் நடைபெறுகின்றன. அவ்வாறு நடைபெற்ற மாற்றத்தின் விளைவுதான் கடந்த வருடம் மார்கழி 26ல் நாம் அனைவரும் பெற்ற இயற்கை அழிவு. அதுதான் ‘சுனாமி’ எனும் இராட்சத அலை. ஆகவே இப்புவிமில் வாழுகின்ற நாமனைவரும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ சுனாமியைப் பற்றிய சிறிய அறிவையாவது கொண்டிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கின்றது.

‘சுனாமி’ என்பது யப்பானிய சொல்லாகும். இது துறைமுக அலை என அழைக்கப்படுகின்றது. புவியியலாளர்களின் கூற்றுக்களின் பிரகாரம் நாம் வாழுகின்ற புவியானது பல வகையான எரிமலை குழம்புகளாலும், வாயுக்களாலும் அமையப்பெற்றுள்ளது. அத்தோடு புவியானது பல தகடுகளினால் உருப்பெற்றுக் காணப்படுவதால் அவை எப்பொழுதும் அசைகின்ற நிலை காணப்படுகின்றதை அறியலாம். புவியின் மேற்பரப்பு வெளியே எப்படி தோற்றம் அளித்தாலும், அதன் அடித்தளம் தனித்தனி தகடுகளால் ஆனவை. இவை ஏறத்தாழ 12-20 வரையான தகடுகள் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர் இனங்கண்டுள்ளனர். இவ்வாறு அமையப்பெற்ற புவியானது, மேற்பரப்பில் ஒரே நிலம் தொடர்பாக இருக்கும் ஒரு கண்டமானது அடிப்புறத்தில் வெவ்வேறு தகடுகளினால் பொருத்தப்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு பூமியின் கீழ்ப்புறத்தினால் காணப்படுகின்ற திரவப்பகுதியில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் காரணமாக இந்த தகடுகள் சிறிது சிறிதாக அசைகின்ற (பூமியின் இன்றைய மேற்பரப்பானது தகடுகளின் தொடர்ச்சியான நகர்வுகளால் ஏற்பட்டவையாகும்). இவ்வாறு அசைவதினால் பெரும் பூகம்பம் நடைபெறுகின்றது. அவையும் இரு தகடுகள் இணையும் இடத்திலேயே இந்த பூகம்பம் ஏற்படும். இந்தத் தகடுகள் இணையும் இடம் நிலப்பரப்பாகவும் இருக்கலாம் சமுத்திரங்களாகவும் இருக்கலாம்.

சமுத்திரங்களிலுள்ள இணைப்புக்களில் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு கடலடி மட்டத்தில் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படுவதால் சுனாமி என்கின்ற பேரலைகள் உருவாகின்றன. கடந்த வருடம் (2004.12.26) நடைபெற்ற சுனாமியானது இந்திய தகட்டினதும், பர்மா தகட்டினதும் அசைவினால் ஏற்பட்டதாகும். இது இந்தோனேசியாவின் சுமாத்திரா தீவில் 9.0 ரிக்டர் அளவில் மையம் கொண்டது. அந்தமான், தாய்லாந்து, இலங்கை, மியன்மார், மலேசியா, கென்யா, சோமாலியா, பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளை சூறையாடியது.

சுனாமி என்கின்ற இராட்சத அலையானது சில வேளைகளில் விரிவடைய ஆரம்பித்து, ஒரு விரிவடையும் தகட்டு எல்லையை உருவாக்குவதை நோக்கலாம். ஒரு கண்டத்தினுள் தகடு விரிவடையும்போது இது பிளவுருதல் எனப்படும். மூடிப்பகுதியில் இருந்து வெப்பமான மக்மா குழம்பானது

புவியோட்டை நோக்கி தள்ளப்பட்டு, கண்டம் உடை அற்று விரிவடைந்து அவற்றினூடாக எரிமலைக் குழம்பு வெளியேறுவதுடன் புவிநடுக்கமும் ஏற்பட்டு, அதனால் இராட்சத அலையானது உருவெடுக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் சமுத்திரங்களின் அடிகளில் காணப்படுகின்ற மலைகளின் சரிவினாலும் சுனாமி என்கின்ற அலை உருவாகும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. ஏன் விண்கற்கள் சமுத்திரங்களில் விழுவதனாலும் சுனாமி என்கின்ற இராட்சத அலை ஏற்பட வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது. ஆனால் விண்கற்கள் பூமியை வந்தடைவது குறைவு. பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றுக் காலத்தில் விண்கற்கள் பூமியில் விழவில்லை. இறுதியாக 6.5 கோடி வருடங்களுக்கு முன்னர் பாரிய விண்கல்லொன்று பூமியை தாக்கியதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஏன் பாரிய அணுகுண்டு வெடிப்புக்களாலும் சுனாமி அலை ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. எவ்வாறெனினும் பரிசோதனைகளால் அப்படி நடைபெறவில்லை. தற்போது இவ்வாறான சோதனைக்கு தடைவிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பெரும்பாலாக நிலநடுக்கத்தினாலேயே சுனாமி ஏற்படுகின்றது. ஆனால் எல்லா நிலநடுக்கங்களாலும் சுனாமி ஏற்படுவதில்லை. காரணம் கடந்த வருடம் மார்கழி மாதம் 140ற்கு மேற்பட்ட நில அதிர்வுகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் 7.0 ரிச்டர் அளவை விட கூடுதலாக ஏற்படும் எல்லா நில நடுக்கங்களும் சுனாமியை ஏற்படுத்துவதில்லை காரணம் அதிகமாக செங்குத்தான பாரிய கடலடி இடம்பெயர்வே சுனாமியை ஏற்படுத்தக்கூடியவை (Vertical Displacement) ஆனால் இடையாக நடைபெறுகின்ற கடலடி இடம்பெயர்வானது பொதுவாக சுனாமியை உருவாக்குவதில்லை.

சுனாமி அலையானது அது ஆரம்பிக்கின்ற இடத்தில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. இவ்வாறு வருகின்ற சுனாமி அலைகளுக்கும் சாதாரண அலைகளுக்கும் இடையே வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. சுனாமி அலைகள் மிக நீளமானவையாகக் காணப்படும். இவை ஆழ்கடலில் இருந்து ஆரம்பிப்பதனாலும் அலைகளுக்கு இடையேயான கூடிய இடைவெளியும் காணப்படுவதால் இவற்றை அதாவது அலையின் பயணத்தை ஆழ்கடலில் இருக்கின்ற கப்பல்களால்கூட அவதானிக்க முடியாது. இந்த அலைகளின் இடைவெளி சமுத்திரத்தில் 200 கி.மீ நீளமாகவும் அவை கரையை அடைகின்றபோது அதன் நீளம் குறைகின்றது. அத்தோடு அலையின் குற்றயாரம் உயருகின்றது. சுனாமியானது மணிக்கு 800 கி.மீ ஜெட் விமானத்தின் வேகத்தை ஒத்தாகும். இவை 24 மணித்தியாலத்திற்குள் பசுபிக் சமுத்திரத்தை கடக்கவல்லது. இவ்வாறு செல்லுகின்ற அலைகளானது அவை கரையை அண்மிக்கின்றபோது அவை கோர வடிவம் பெறுகின்றன. பாறைகளின் சரிவிற்கேட்ப மாற்றமடையும் தன்மையும் அவற்றில் காணப்படுகின்றது. இந்த அலைகளின் தொடரானது ஒரு மணித்தியாலம்கூட ஆகலாம். ஆதலால் நாம் கவனமாய் இருக்க வேண்டும்.

கடந்த வருடம் 2004.12.26 சுமாத்திராவில் ஏற்பட்ட பூமி அதிர்ச்சியானது உலக வரைபடத்தையே மாற்றி இருக்கின்றது. பல தீவுகள் 20மீற்றர் தூரம் இடம்பெயர்ந்துள்ளன. அந்த அதிர்வின்போது பூமியானது தனது சுற்றுப் பாதையில்

இருந்து தள்ளாடியதாக அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றார்கள். இந்த பூமி அதிர்ச்சியினால் இந்தோனேசியாவின் வடமேற்கு விளிம்பு தென் மேற்காக 36 மீட்டர் வரை நகர்ந்ததுடன் கடலுக்கு அடியில் இரு பகுதியும் உரசிக்கொண்டதால் ஏற்பட்ட சக்தியானது பூமியை தள்ளாடச் செய்தது. அத்தோடு சுமாத்திரா தீவு கடல் மட்டத்திலிருந்து உயர்ந்துள்ளதுடன், பர்மா பீட பூமியைவிட இந்திய பூமி கீழே இறங்கியுள்ளது என ரஷ்ய பூமி அதிர்ச்சி ஆராய்ச்சி மைய நிபுணர் கோல்டன் கொலரோடா கூறுகின்றார்.

நில அதிர்வுகள் திடீரென ஏற்படுவதால் அதை உடனேயே அறிவது சிரமமாக உள்ளது. எனவே மக்களாகிய நாம் கடல் உள்வாங்கப்படுகின்றபோது சற்று அவதானமாக இருக்க வேண்டும். கடந்த வருடம் எமது அனுபவமின்மையே அதிக அழிவுகளுக்குக் காரணம். இதன் விளைவாக இந்தோனேசியாவில் ஏறத்தாழ 173,981 பேரும், இலங்கை - 30,967, இந்தியா - 16,385, தாய்லாந்து - 5,322, கிழக்கு ஆபிரிக்கா 137, மலேசியா - 74, மாலைதீவு - 82, மியான்மர் - 59, பங்களாதேஷ் - 2, ஆபிரிக்க நாடுகள் - 298 பேரும் இறந்துள்ளதாக ஜனவரி 26- 2005 கணிப்பீடு கூறுகின்றது. இதைவிட காணாமல் போனோர், காயமடைந்தோர், இடம்பெயர்ந்தோரது எண்ணிக்கை அதிகம். அத்தோடு இன்று உடல், உள ரீதியில் பாதிப்படைந்தோரது எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகம். ஆகவே இனி எதிர்காலத்தில் நாம் அவதானமாக இருப்பதனூடாகவும் இதனைப் பற்றிய அறிவையும், விழிப்புணர்வையும் மாணவர்களிடத்திலேயும், மக்கள் மத்தியிலும் கொடுக்கப்படுவதனாலும் சுனாமி எச்சரிப்பு மையங்களை அமைப்பதினாலும் நாம் உயிரிழப்பையும், உடமை இழப்புக்களையும், மன உளைச்சல்களையும் எதிர்காலத்தில் குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

நன்றி : வீரகேசரி
Daily News Paper
Time magazine (January 2005)

ஆக்கம் : சகோ.செ.றெஜினோல்ட் அ.ம.தி
1ம் வருட மெய்யியல்.

புது யுகம்

பிறப்புண்டென்றால்

இறப்புண்டென்பது உலக நியதி - அதுவே
இடையில் வந்தால் - யார் நியதி!

படைப்புண்டென்றால்

அழிவுண்டென்பது - பிரம்மன் நியதி - அதுவே
இடையில் வந்தால் - யார் நியதி!

உறவுண்டென்றால்

பிரிவுண்டென்பது - பொதுவிதி - அதுவே
நிரந்தரம் என்றால் யார் விதி

காலம் உண்டென - காத்திருந்த

குருத்தோலையும்

காலம் வராதோ என - எதிர்ப்பார்த்த

காவோலையும்

இவற்றிடையே - எதிர்ப்பார்த்த

குருத்துக்களும்

நொடிதனிலே - விடைகூறாது

கடலோடு சென்றனவே.

அழைத்தும் வராதிருந்தான்

பிரம்மனவன்

அழையாமலே வந்திருந்தான்

எமனவன்

ஏன் இந்த கொடூரம் - இதுதான்

விடை காணாக் கேள்வி

மார்கழி 26ல்,

நண்பா - இன்னுமா பிரம்மை!

விடை காண எழுந்திடு

ஊர் இழந்தாய்

உறவிழந்தாய் - உணர்விழந்திடாதே

மண் இழந்தாய்

பொன் இழந்தாய் - மனம் தளர்ந்திடாதே

வேரிழந்தாய்

கொடியிழந்தாய் - பலமிழந்திடாதே

தாய் இழந்தாய்

தாரமிழந்தாய் - தன்மானம் இழந்திடாதே

சேய் இழந்தாய்

சேர்விழந்தாய் - சோர்வடைந்திடாதே

நம்பிக்கையே உன் உயிர்மூச்சு

மீண்டும் எழுந்திடு

துயர் மறந்திடு

உன் சந்ததி வாழ

புது யுகம் படைப்போம்.

ப

டை

ப்

போ

ம்

சகோ.ச.பாலேந்திரன் செ.தா
2ம் வருடம் மெய்யியல் பிரிவு

சிந்திக்க - சுனாமி

01. சுனாமியின் பின் ஒரு அருட்சகோதரர் திருகோணமலை சீனன்குடாவில் ஒரு முஸ்லிம் பெரியவரிடம் சுனாமி பற்றிக் கேட்டபோது அவர் இவ்வாறு கூறினார். “முசா நபியின் காலத்தில் (மோயிசன்) செங்கடல் வற்றி அதனூடாக மக்கள் நடந்தனர் - இது குர் - ஆனில் உள்ளது. கடல் வற்றுமா என சந்தேகித்தேன் எனினும் போன கிழமை அதை நேரில் கண்டேன். இப்போது அதை நான் முழுமையாக நம்புகிறேன்”.
02. பாலையூற்று (திருகோணமலை) சந்தியில் லூர்து அன்னையின் திருச்சுருபம் ஒன்று உள்ளது. அதன் நிழலுக்காக ஒரு குடை நாட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மக்கள் அதனைக் “குடைமாதா” என அழைப்பார்கள். ஒருநாள் அங்கு நின்ற இளைஞர்களிடம் ஒரு அருட்சகோதரர், “இந்த மேட்டுப் பகுதி தாண்டி சுனாமி அடித்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பீர்கள்?” எனக் கேட்டார். கிறிஸ்தவ இளைஞன் “வேறென்ன ஓட்டம்தான்” என்றான். இன்னொரு கிறிஸ்தவ இளைஞன் “அந்த மலைமேல் ஏறித் தப்ப வேண்டியதுதான்” என்றான். இந்து மத இளைஞனின் முகத்தில் சில கணங்கள் சிந்தனை, இறுதியாக அவன் சொன்னான் “குடைமாதாவை தாண்டி சுனாமி ஊருக்குள் வராது”.
03. சுனாமியால் திருகோணமலை பள்ளத்தோட்டத்தில் கடற்கரையிலிருந்த கட்டடங்கள் எல்லாம் உடைந்தன. இங்குமங்கும் கற்களும், உடைந்த துண்டுகளும் சிதறிக்கிடந்தன. எல்லைகளை சரியாகக் கணிக்க முடியவில்லை. ஓரிரு நாட்களின் பின் இரு குடும்பத் தலைவர்கள் உடைந்தவைகளை ஒன்று சேர்க்க எண்ணினர். அப்போது இருவரிடையேயும் வாக்குவாதம் உண்டானது. காரணம், உடைந்து கிடக்கும் இக்கற்கள் உன்னுடையதா? என்னுடையதா?
04. அண்மையில் மீண்டும் சுனாமி வதந்தி பரவியபோது மக்களை பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் செல்லும்படி காவல்துறை திருமலையில் நள்ளிரவு நேரத்தில் அறிவித்தல் செய்தது. பள்ளத்தோட்டத்தில் ஒரு இளம் கத்தோலிக்கத் தாய் தன் இரு பிள்ளைகளுடன் கணவனின் மோட்டார் சைக்கிளில் பல மைல் தாண்டி உறவினர் ஒருவரின் வீடு சென்றனர். அங்கு நின்ற ஒரு அருட்சகோதரர், “உங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால்... சபையாரின் செப இல்லம் உள்ளது, பலமான கட்டடம். பாதுகாப்பாக இருக்கலாம். ஏன் இந்த கஷ்டமான நள்ளிரவு பயணம்?” என்றார். அத்தாயின் பதில் “அந்தக் கட்டடத்தில் இயேசுவை மறுதலிப்பவர்களுடன் தங்கி உயிர் பிழைப்பதை விட, கடலுக்குள் எனது பிள்ளைகளுடன் பாய்ந்து இறப்பது மேல்”.
05. சுனாமி சேதங்களைப் பார்வையிட மறுநாள் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்துக்கு அருட்சகோதரர் ஒருவர் சென்றார். மக்கள் கூட்டமாக கடற்கரையில் ஒதுங்கியிருந்த பெண்ணின் சடலமொன்றைப் பார்வையிடுவதைக் கண்டார். அதில் காதின் ஒரு பகுதி இல்லை.

“காதை மீன் கடித்திருக்க வேண்டும்” என அவர் அருகிலிருந்தவரிடம் சொன்னார். அப்பெரியவர் “பிரதர் மீன் மனிதனை ஒருநாளும் சாப்பிடாது. காதிலிருந்த தோட்டுக்காக யாரோ காதை வெட்டிப் போட்டான்” என்று வேதனையுடன் சொன்னார். அதைக்கேட்டு சடலத்தை மறுபுரம் மக்கள் புரட்டிய போது மறு காதும் இருக்கவில்லை. அருட்சகோதரரின் மனதில் ஓடிய கேள்வி: “மீன்கள் காதை மட்டும் சாப்பிடுமா?”

சீ. ரோ. ஜெயரத்தினம்
1ம் வருடம் மெய்யியல்

சுனாமி இறைவனின் தண்டனையா? (ஓர் கிறிஸ்தவ கண்ணோட்டம்)

நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் கூறினார்: ‘சுனாமி பேரலை நிச்சயமாக இறைவனின் தண்டனையும் சாபமும் ஆகும்’ என்று. அவர் மேலும் கூறியதாவது: இந்தப் பேரலையின் சக்தியை அனைவரும் அறிந்துள்ளனர். இந்த மா சக்தி இறைவனிடம் இருந்தே வரவேண்டும். ஏனெனில் அவர் ஒருவரே சர்வ வல்லமை உடையவர். மேலும் அவர் கூறியதாவது, யாராவது இந்த அழிவு இறைவனிடம் இருந்து வரவில்லையெனக் கூறினால் நிச்சயமாக கடவுளை மிஞ்சும் சக்தி ஒன்று இருக்கவேண்டும். கடவுளை மிஞ்சும் சக்தி ஒன்று இருக்கமுடியாது எனவே சுனாமிப் பேரலை நிச்சயமாக இறைவனின் தண்டனை.

ஓர் கிறிஸ்தவ மெய்யியல் மாணவன் என்ற ரீதியில் இவருடைய வாதத்தினை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள என்னால் முடியாது. என்னுடைய வாதம் என்னவெனில் இறைவன் தண்டனையின் ஆண்டவராக மட்டும் அதிகமாக சித்தரிக்கப்படுவது பொருத்தமாக அமையாது என்பதாகும். பரிசுத்த வேதாகமத்தில் இறைவனின் தண்டனைகள் எனக்கூறப்படும் மொழிப்பதங்களை கவனமாக நோக்குவோமெனில், இறைவன் மனிதரின் தீமை நிறைந்த செயல்களின் மூலமாகவும் நன்மையை உருவாக்க வல்லவர் என்று கூறுகின்றார். செங்கடல் வழியாக இஸ்ராயேலர் காப்பாற்றப்பட்டது ஓர் அன்பின் அடையாளம். ஆசிரியரின் நோக்கம் ஆண்டவர் எவ்வாறு எகிப்தியரை அழித்தார் என்று காண்பிக்கவல்ல, மாறாக ஆண்டவர் எவ்வாறு இஸ்ராயேலரை வழிநடத்தினார் என்பதாகும்.

இது இவ்வாறு இருக்க சுனாமிப் பேரலை மட்டும் இறைவனின் தண்டனையாக வர்ணிக்கப்படுவது ஏன்? சுனாமி இறைவனின் தண்டனை என்று சொன்னால், சுனாமி பேரலையில் அழிந்தவர்கள் மட்டும் தான் பாவிகளா? சுனாமி பேரலையில் சிக்கி வாழவேண்டிய வயதில் பரிதாபமான நிலையில் தம் உயிரை

மாய்த்துக்கொண்ட சிசுக்கள் அனைத்தும் இறைவனின் சாபத்தினை உடையவர்களா?

பேரலையின் தாண்டவத்தின் மூலம் பெற்றோரையும் உற்றோரையும் இழந்து நிர்க்கதியாக நிற்கும் அனைத்து அனாதைகளின் நிலைமை அன்புத் தந்தையாகிய இறைவனின் செயலா?

யோது சன் குறைம
யாழ்ப்பாணம்.

சுனாமி பேரலையின் பின்னரும் கூட வீடுகள் கொள்ளையிடப்பட்டதும், வெளிநாட்டு உதவிகள் குறையாடப்பட்டதும், பொருளுக்காக இறந்த மாணிட உடல்கள் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதும், இறந்த உடல்களும் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதும் நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மைகள். இவைகள் அனைத்தும் இறைவனின் தண்டனையா? அவ்வாறெனில் (1யோவான்:8) யோவான் தன்னுடைய முதலாவது திருமுகத்திலே இறைவன் அன்பாய் இருக்கின்றார் என்று கூறுவதன் பொருள் என்ன?

இறைவன் ஒருவரே வல்லமை நிறைந்தவர், எந்த சக்தியும் இறைவனின் சக்தியை விட உயர்ந்த சக்தி இல்லை என்பது நிரந்தர உண்மை. ஆனால் தண்டனை ஓர் சக்தியா? அதுவும் அது இறைவனின் சக்தியா?

தண்டனைகள் மூலம் நல்ல விழுமியங்களையும் அல்லது சுயநலம் மிக்க தீய எண்ணங்களையும் நிலைநாட்ட முயல்வது மனிதர்களின் செயலாகும். இந்த விவாதத்தை இறைவனுக்கும் பொருத்த முனைவது உண்மையாக இருக்க முடியாது. தண்டனைகள் மூலம் தீமையை விலக்க முடியும் என்று சொன்னால் ஏன் இந்த உலகிலே இவ்வளவு தீமைகள்? தண்டனைகள் மிகவும் உள்ள குடும்பத்திலோ, அல்லது நாட்டிலோ அல்லது குழு மத்தியிலோ ஒன்றில் தீமைகள் நிறைந்து காணப்படும் அல்லது தீமைகள் இல்லாது இருக்கும் அதுவும் பயத்தினால் இது இவ்வாறு இருக்கும் வேளையில் தண்டனையை இறைவன் இவ்வாறு பயன்படுத்துவார்.

(தொடக்க நூல் 1:27) தொடக்கத்திலே இறைவன் மனிதனை தனது சொந்த உருவாலும் சொந்த விருப்பத்தாலும் உண்டாக்கினார் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு உண்டாக்கப்பட்ட அவர்கள் இறைவனின் சட்ட திட்டங்களை மீறினார்கள், தீமைகள் வெள்ளம் போல ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. மனிதர்களின் தீய செயல்களைக் கண்ட இறைவன் துன்பங்கொண்டார் என்று கூறப்படுகின்றது.

இருந்த போதிலும் இறைவன் மாணிட குலத்தை அழிக்க விரும்பவில்லை. இறைவன் நினைத்தால் மாணிட குலத்தை தனக்குரிய வகையில் மாற்றியமைக்க முடியும். ஆனால் அவர் தனது வல்லமையை பாவிக்க விளையவில்லை. மாறாக தனது அன்பினை பாவிக்க விளைந்தார். அந்த அன்பின் உச்ச வெளிப்பாடே மீட்பராகிய இயேசு இறைவனாகிய ஆண்டவர் மாணிட குலத்தினை மீட்டது இயேசுவினாலே மட்டுமே. தண்டனையால் இல்லை. இது இவ்வாறு இருக்க

கனாமி இறைவனின் தண்டனை. அது இறைவனின் சாபம் எனக் கூறுவது ஏன்? சாபமிட இறைவன் என்ன மனிதனா? அல்லது இறைவனை எரிச்சலூட்ட மனிதர்கள் என்ன அவ்வளவு வல்லமையுடையவர்களா?

இன்னும் சற்று ஆழமாக சிந்தித்தால் இறைவனுக்கு எல்லாம் தெரியும், ஆனால் இறைவன் எல்லாவற்றையும் விரும்புகின்றாரா? என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். மனிதர் செய்தது, செய்வது, செய்யப்போவது அனைத்தையும் அறிபவர் இறைவன், ஏனெனில் அவர் சர்வமும் அறிந்தவர் (முஅஅளநநவெந புமுன) கனாமியும் இவ்வாறே.

கடவுளுக்கு கண்ணில்லையா என்று கேட்கும் மானிடம் ஏன் தனது செயலைக் கண்ணோக்கக் கூடாது. இயற்கையைச் சீண்டியது யார்? இயற்கையைச் அழிவுக்கு இட்டு செல்வது யார்? இயற்கையின் விதிகளை மீறுவது யார்? இறைவனா? மனிதனா? இயற்கையை சீண்டிவிட்டு பின்னர் இயற்கையின் பின்விளைவுகளை எதிர்நோக்கும்போது மட்டும் மனிதன் ஏன் இறைவனை பிழை கூற வேண்டும்.

இறைவன் அனைத்து உயிரினங்களை படைத்தும் மனிதனுக்கு மட்டுமே ஆய்ந்து அறியும் அறிவினைக் கொடுத்தார். மற்றவைகளுக்கு புலன் அறிவையே அதிகமாகக் கொடுத்தார். கனாமி பேரலையின் தாக்கத்தினை இந்த விலங்கு பிராணிகள் உய்த்தறிந்து கொண்டன. ஆனால் மனிதன் அதனை அறியவில்லை.

இது இவ்வாறு ஒருபுறம் இருக்க கனாமி பேரலையின்போது மானிடகுலம் அல்லலுற்றவேளை இறைவன் எங்கே இருந்தார் என்னும் எண்ணம் தோன்றுகின்றதல்லவா? ஆம் தோன்ற வேண்டும். மக்கள் அனைவரும் சாவின் விளிம்பில் துன்புற்றவேளை இறைவன் அங்கே இருந்தார். அந்த மக்களுடன் துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். மனித உடல்கள் பேரலையில் அடித்துச் சென்றவேளை அங்கே அம்மனிதர்களுடன் சேர்ந்து கண்ணீர்விட்டார் இறைவன். மனித உருவில் தோன்றி எமது செயல்களுக்காக அதிகமாக துன்பப்பட்டவர் இறைவன் ஒருவரே. அதுதான் இயேசுவின் சிலுவை மரணம்.

முடிவாக இறைவனை அன்பின் மாதாவாக அறிந்து கொள்வோம். தண்டனைகள் எங்கிருந்து வருகின்றன என்பதனை பார்ப்பதைவிட தண்டனைகள் ஏன் உண்டாகின்றன எனப் பார்ப்போம். இயற்கையை மதித்து கடைபிடித்து இறைவனின் படைப்பில் பங்காளிகளாகுவோம். ஏனெனில் இறைவன் இயற்கையைப் படைத்து நல்லதெனக் கண்டார்.

மி. ஜெகன் குமார் கூட்டு அமதி.
மெய்யியல் 2ம் வருடம்.

கடலில் கலங்கு சோகங்கள்

கடலம்மா உனக்கு ஏன்
மக்களில் இத்தனை வெறுப்பு
அடக்க முடியாமல் சீற்றம் கொண்டாயே
உன் சீற்றத்தால் சிதைந்துபோன
உடல்கள் எத்தனை
சீரழியும் உறவுகள் எத்தனை
உன்னில் உயிர் வாழ்வோர்
எத்தனை பேர்
உம் உறவுகளை நாம் கொல்வதாலா?
எம் உறவுகள் நீ கொன்றாய்?
நிரந்தர சோகத்தை நிலையாக வைத்து
நிம்மதி வாழ்வை தொலைத்து விட்டாயே
வேண்டாம் என்று சொல்லியும்
வேண்டுமென்றே வந்தாய்
வேதனைகள் பல தந்து சென்றாயே
எல்லா இழப்புக்களையும் கொடுத்தது - நீ
இனியும் சீற்றம் கொள்ள எண்ணிவிடாதே
இழப்புக்களை தாங்கிக் கொள்ள
இதயங்களின் வலுவழியில்லை
கண்களில் கண்ணீருழியில்லை

- சகோ. கிரிஸ்டி மார்டிஸ்

சுனாமியில் இறைவன் எங்கே?

மழை விட்டும் தூவாணம் ஓயவில்லை என்பது போல ஆழிப் பேரலையின் ஆக்ரோஷம் அடங்கியும் மீண்டும் மீண்டும் அதையே பேசுகிறார்களே என்ற சலிப்பு எம் மனங்களில் ஏற்படும். அது நியாயம் தான். ஆனால் கணப்பொழுதில் தெற்காசிய மக்களை ஆட்டிப்படைத்த ஆழிப்பேரலையின் ஆழமான வடுக்கள் நம்மிடையே விட்டுச்சென்ற செய்திகளும் வினாக்களும் நம் சிந்தனைகளை இன்றும் தூண்டிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஏன் இந்த சுனாமி? இது இறைவனின் தண்டனையா? அல்லது இயற்கையின் நியதியா? இதற்கு யார் பொறுப்பு என்ற பற்பல கேள்விகளுடன் காரணம் கூற முனைந்தோர் பலர். தத்தம் மதம்சார் நூல்களுடன் மதவாதிகளும், வானிலை புவியியல் ஆய்வுகளுடன் விஞ்ஞானிகளும், காரண வியாக்கியானங்களுடன் தத்துவ ஞானிகளும் முண்டியடித்துக்கொண்டு காரணம்கூற முனைந்தது நாம் யாவரும் அறிந்த உண்மையே.

ஆனால் சுனாமியின் கோரப்பிடிக்குள் சிக்குண்டு திக்குத்தடுமாறி செத்து பிழைத்தவர்களின் உணர்வுகளை நோக்கும்போதும் அவர்களின் ஓலங்களை கேட்கும் போதும் அவர்கள் நிலைகளைக் காணும்போதும் நமக்கு தெட்டத்தெளிவாக தெரிவது ஒன்றே ஒன்றுதான். அதாவது 'எங்களுக்கு ஏன் இந்த சோதனை? எங்கள் இறைவன் எங்கே?' என்ற ஒரே ஏக்கப்பெருமூச்சாகும். அவர்களின் ஏக்கம் நியாயமானது. அவர்களின் கேள்வி அவர்கள் நிலையில் அர்த்தமானதே. ஆனால் இதே கேள்வியை மென்மேலும் அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது இது உண்மையிலேயே கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்விதானா? என்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் கேள்விக்குறியே.

ஒருவன் வீதியில் செல்லும்போது காலில் கல்லொன்று அடிபடுகிறது. உடனே 'ஐயோ கல் அடித்துவிட்டதே' என்று வலியால் துடிக்கிறான். அவன் கல் தனக்கு அடித்துவிட்டதே என்கின்றானே தவிர தான் கல்லில் மோதிவிட்டேன் என்று ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. அடிபட்ட கல் அவன் காலுக்கு வலியைக் கொடுத்ததால் அவன் அந்த கல்லின் பால் கவனத்தை ஈர்க்கிறான். அதே போலதான் சுனாமி தாக்கியிழந்த பின் ஐயோ எல்லாம் போய்விட்டதே, கடவுள் தண்டித்து விட்டார், கடவுள் இல்லையா? அவர் எங்கே? என்ற அங்கலாய்ப்பில் மனிதன் அலைந்து திரிவதைக் காண்கிறோம். நவீன தொழில்நுட்பத்துள் இலெளகீகத்தில் திளைத்து ஆஹா... ஒஹோ... என்று வாழ்ந்தபோது இறைவன் எங்கே என்று தேடாத மனிதன், சுனாமியில் மட்டும் தேடுவது ஏன்? துன்பத்தில் தான் இறைவன் என்றால் மகிழ்வில் யார்? நாளுக்கு நாள் எத்தனையோ வீதி விபத்துக்களை சந்திக்கிறோம். ஏதிர்பாராத சாவுகள் எத்தனையோ ஏற்படுகின்றன. இவற்றை எல்லாம் 'இது தான் விதி' என்று பாராமுகமாய் இருந்துவிட்டு சுனாமியில் மட்டும் இறைவனைத் தேடுவது எந்தவகையில் நியாயம். காற்றடிக்கிறது, புயலடிக்கிறது, வெள்ளம் பெருகுகிறது. எத்தனையோ உயிர்கள் மடிகின்றன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் நாம் கொடுத்த காரணம் 'அது இயற்கையின் நியதி' என்பது தான். இங்கு கடவுளைப்பற்றி கதைப்பார் யாருமில்லை, நினைப்பாரும் எவருமில்லை. ஆனால் சுனாமியில் மட்டும் இறைவன் எங்கோ போய்விட்டார் என்று மனிதன் அலட்டிக்கொள்வது என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மடமை. மடமை, அறியாமை என்று எழுதும்போது இதை வாசிப்பவர் மனங்களில் பல விமர்சனங்கள் எழும் எழுத்தான் வேண்டும். அவை வரவேற்கத் தக்கது.

எனது கருத்துப்படி சுனாமி பேரழிவு ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்துக்கோ அல்லது இனத்துக்கோ ஏற்பட்ட அழிவு அல்ல. மாறாக, சாதி, இன, மத, மொழி கடந்த ஒரு பொது அழிவு என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இந் நிலையில் எந்தக் கடவுளை எந்த மதத்தை எங்கு எவ்வாறு தேடுவது? இந்த அழிவுக்கு எந்தக் கடவுள் பொறுப்பு? இயேசுவா? சிவ பெருமானா? அல்லாவா? புத்தரா? அல்லது நால்வரும் ஒரே சமயத்தில் ஒன்றாய் செயற்பட்டார்களா? அது யாருக்குமே புரியாத புதிர். இங்கு நான் நாஸ்திகம் பேசவில்லை மாறாக புரியாத புதிராய் மறைபொருளாய் இருக்கும் இறைவனின் இருத்தலை சுனாமியில் தேடி நமது நம்பிக்கையை தளர்ச்சிப்படுத்துவதே தவறு என்கிறேன். மறைபொருளாய் இருக்கும் இறைவன் எங்கிருக்கிறார் எவ்விதம் செயலாற்றுகிறார் என்பது நாம் யாவரும் அறியாத ஒன்று இறைவன் தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான் என்ற முதுமொழிக்கமைய இறைவன் என்ற ஒரு மேற்பட்ட சக்தி எங்கும் நிறைந்துள்ளது என்பது எல்லா மதங்களும் நம்பியிருக்கும் ஓர் பேருண்மை. அந்த பேருண்மையை ஒரு குறிப்பிட்ட துண்பத்துக்குள் (சுனாமி) கட்டுப்படுத்தி வியாக்கியானம் செய்வது அர்த்தமற்றது.

வளங்களால் வளர்ந்து வரும் தொழில் நுட்ப உலகில் எத்தனை துண்பங்கள் அடக்கு முறைகள் அட்டுழியங்களைப் பார்க்கிறோம். தெற்காசிய நாடுகளில் வறுமைமின் கோரப்பிடியால் அலைபவர்கள் எத்தனை பேர். துய்பாக்கிகளின் முழக்கங்களால் நாளுக்கு நாள் செத்து மடிபவர்கள் எத்தனை பேர். இன, மத, மொழி பெயரால் ஆக்கிரமிக்கப்படுவோர் எத்தனை பேர். இங்கே அந்த இறைவன் எங்கே என்று யாராவது கேட்டார்களா? தன்னைத் தானே கொல்லும் சீர்கெட்ட சமூகத்தில் வாழும் இன்றைய மனிதன் முதலில் இறைவனை தன் சக தோழர்களில், மக்களில், இனத்தில் கண்டானா? இறைவனை மனிதனில் காணத் தவறுபவன் இயற்கையில் இறைவனைத் தேடுவது எவ்வளவு வேடிக்கையானது. நான் முன்பு கூறியதுபோல கல்லில் அடிபட்டவன் தான் கல்லில் மோதியதை மறுத்து கல் தன்னில் மோதியது என்று கூறுவது போல மனிதன் தன் நிலைகளை மறந்து இறைவன் எங்கே? என்று அவர் மேல் பழியை போடுவதையே நாங்கள் இங்கு பார்க்கிறோம். ஆகவே ஒவ்வொரு மனிதனும் இன்று சிந்திக்க அழைக்கப்படுகிறான். அறியாமையை களைந்து இறைவன் ஒருவன் இருக்கின்றார் என்ற பேருண்மையை தத்தம் மதங்கள் வழியாக விகவசித்து வாழ தூண்டப்படுகின்றான். இறைவன் எங்கிருக்கின்றார் என்ற வினாக்களை விடுத்து ஒவ்வொரு நிகழ்வுகள் வழியாகவும் பேசும் இறைவனைக் காண்பதே சிறந்தது. எனவே சுனாமியில் இறைவனைக் காண்பதை விடுத்து சுனாமி வழியாக இறைவன் என்ன சொல்கிறார் என்பதை அறிய முயல்வோம்.

நன்றி

யே. லெபோன் சுதன் அ.ம.தி
2ம் வருட மெய்யியல்.

சுனாமிக்கு பின்.....

பத்துமாடிக்கட்டடம் கட்டினேன் பாரினில்
கத்துங் கடல் வந்து மட்பமாய் போரினில்
மத்து வைத்து கடைந்தது போல செய்ததே
ஒத்து போன சொந்தங்களை எல்லாம் அன்று
எத்தித்தள்ளி உழைத்துக் கட்டினேன்
பெத்துப் போட்ட பிள்ளைகள் யாருமே இல்லை
புத்தேள் உலகு போய்விட்டனர் எல்லோரும்
சுத்துமாத்துக்கள் எல்லாம் பல செய்து
சொத்துக்கள் சேர்த்தேனே பிறரிடம் கொய்து
மெத்தென்ற பணமெத்தையில் படுத்துக் கிடந்து - இது
தித்திக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டு
கொத்தித் தள்ளினேன் பாம்பு போல
செத்துப்போன உறவுகளை கண்டபோது
குத்துப்பட்ட உள்ளத்தோடு நானும் இன்று
பொத்துப் போன தகர்ப் பேணியானே
இத்துப் போன என் இதயம் இனிமேல்
முத்துக் கொண்டு சோடித்தாலும் வாழ்வில்
பித்துப் பிடித்தே வாட்டுமே தவிர இனிமேல்
சத்துக் கொண்டு சாதிக்க என்ன உண்டு
வத்திவிடாக் கடலும் வத்திப் போனாலும்
அத்துப்போகாது என் செல்வம் என்று
வித்தகம் பேசினேன் அதனால் தானோ
தித்தித்து இருந்ததெல்லாம் கடலுக்குள்
கொத்தாகக் கொண்டு போகப்பட்டதோ
யுத்தத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் நானும் ஓர் நாள்
தெத்துப் படித்தேன் நெஞ்சம் மகிழ்
வத்தி வறண்ட வெறுமையால் மெய்யாகவே
வித்துவிடப்பட்ட நிலையிலே
தத்துக்குழந்தையாக உன் கையில் நானோ
நித்தமும் நீயே துணை இறைவா.

சகோ. எஸ். வரதன் குருஸ்
அ.ம.தி
மெய்யியல் பீடம்
1ம் வகுடம்

இருபது வருட போரும் இருபது நிமிட கணாமீயும்

நம் தேசம் வாழவேண்டுமானால் 'செய் அல்லது செத்து மடி' என்னும் உரிய வீர கருத்திற்கு இணங்கி அகோரப் போரினால் விளக்கம் கொடுக்க முற்பட்டு, இருபது வருட காலகட்டத்தை கடும்போரின் தாக்குதலில் ஈடுபட்டு ஆயிரம், ஆயிரம் ஜீவன்களை இழந்த இந்த கொடியப் போரின் பின்பக்க காரணகர்த்தாவாக இருக்கும் நாம் தான் (தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம்) இந்த ஜீவன்களை அப்படியே உயிருடன் விழுங்கிவிட்டோம் என்றால் அது மிகவும் சாலப் பொருத்தமாகும். இலங்கை வாழ் மக்களின் நலனுக்காகவும், இத்தேசம் வாழும் அனைவரும் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க வேண்டுமென்று யுத்தக்களத்தில் தனக்காக வாழாது தன் சொந்த வாழ்க்கையையே பணயம் வைத்து அன்று ஆங்கிலேயருடன் வீர போர் புரிந்து அவர்கள் பெற்று தந்த சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க முடியாமல், அனுபவிக்க முடியாமல், இருபது வருடப் போரின் உச்சக் கட்டத்தில் நிற்கின்றோம் என்றால் அது ஏன்...?

எங்கே இரண்டு குழுக்கள் ஒன்றுகூடுகின்றதோ அங்கே ஒரு விதமான மகிழ்ச்சி, சகோதரத்துவத்தன்மை உருவாகுவதை எம்மால் உணர முடியும், ஆனால் காலப்போக்கில் எவை நீடித்து வளர வேண்டுமோ அவைகள் இந்த குழுக்கள் மத்தியில் மறைந்துபோகும் தன்மையை எம்மால் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். நான் எழுதியது ஒரு கூற்று அல்ல, மாறாக இது தான் இன்று நடைபெற்று கொண்டு இருக்கின்ற ஓர் வெளிப்படையான உண்மை. எமது அரசியல்வாதிகளின் சுயவெறிபிடித்த தன்மை ஒரு புறம்! இன, மத, சாதி என்பனவற்றின் பிரிவினைகள் மறுபக்கமாக எமது நாடு, நாட்டு மக்கள், சிறுவர்கள் 'அமைதி' என்ற சொல்லின் உட்பொருள் இழந்து, அதன் கருத்து அறியாது வாழும் ஒரு பரிதாப நிலை.

நான் வாழ்ந்தால்போதும், என் இனம், சாதி, குடும்பம் வாழ்ந்தால்போதும் என்று குறுகிய வட்டத்தினால், இன்று ஒருவர் ஒருவரை முழுமையாக புரிந்துகொள்ள, தேவைகள் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள தவறிய காரணத்தினால், இன்று நாம் மற்ற நாடுகளிடம் பிச்சை வாங்கி கையேந்திக் கொண்டு இருக்கின்றோம். இதற்கு எல்லாம் காரணம் 'நான்' என்ற குறுகிய வட்டத்தில் எமது வாழ்நாள் கழிந்துவிட்டதுதான். 'நான்' எப்போது 'நாங்கள்' என்ற உயரிய குறிக்கோளுடன் எமது வாழ்வு அமைகிறதோ அப்போதுதான் எம் மத்தியில் வேறுபாடுகள் நீங்கி புரிந்துணர்வு வளரும். இந்த நன்னெறியில் இருந்து தவறிச்செல்லும் போது தான் இன, மத, சாதி, நெறி என்பன எம் மத்தியில் ஊடுருவுகின்றன, ஏன் எம்முடன் கூடவே நின்று விடும், குடிகொண்டு விடும், இதனால் இன்று யார், என்ன செயலை, எப்படிச் செய்யவேண்டும், எதைச் செய்யக் கூடாது என்ற நிலை மாறி, மக்கள் வாழ்வில் அலைமோதிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அரசியல்வாதிகள் அதிகாரத்தில் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றார்கள், பாமர மக்கள் பாதை தெரியாமல் பதறி நிற்கின்றார்கள். இதுதான் எமது நாட்டின் இருபது வருடப் போரின் முடிவுகள்.

எம் மக்கள் வாழ்வில் எல்லா 'ஆம்' களின் பயிற்றுக்கு இரையாக மாறிவிட்டார்கள். முதலில் 'இந்திய ஆம்' பின்னர் 'இலங்கை ஆம்' அதற்குப் பின்னர் 'சுனாமி' மனிதர்களால் முடிவு காண முடியாத எமது இருபது வருட சண்டைக்கு இயற்கை இருவது நிமிடத்தில் விடை கொடுத்துவிட்டது. எம் மக்களே! எம் கண்டமே இன்று அல்லோல கல்லோலமாக அலை கடலில் தத்தளிக்க விட்டாரே இறைவன், இல்லை, மாறாக இது எமது செயல்பாட்டின் பிரதிபலனாக இயற்கை கொடுத்த பரிசு. இன்று எம் அனைவரையும் கண்கலங்க, கண்மூட வைத்துவிட்டது. ஒருவரும் எதிர்ப்பார்க்கவில்லையே எம்மை உயிர் வாழ வைக்கும் கடலே இன்று எம்மை அழித்துவிட்டது. இருபது நிமிடம் எண்ணற்ற மக்களை அள்ளிச் சென்றுவிட்டாயே. கடலே ஏன் என்று எங்களுக்கு விடை கூற மாட்டாயா? கூறுகின்றேன், ஏன் என்று கேட்காதே? எதற்கு என்று கேள் விடை உன் அடி ஆழத்தில் இருந்து வரும். நான் (இயற்கை) உன்னை அழிக்கவில்லை மாறாக நீங்கள் உங்களுடைய செயல்பாட்டால் என்னை அழித்தீர்கள், அதனால் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த தண்டனை தான் இது. ஏன் மனிதா! இன்னும் தூங்குகின்றாய், விழிப்பணர்வுடன் செயல்படு எதிர்காலம் உனதே. இலக்கை நோக்கு, வாழ்க்கைக் காய்களை நகர்த்து, தோல்வியைக் கண்டு ... துவண்டு விடாதே துணிவுடன் செயல்படு வெற்றி முடி உனக்காக இருக்கின்றது.

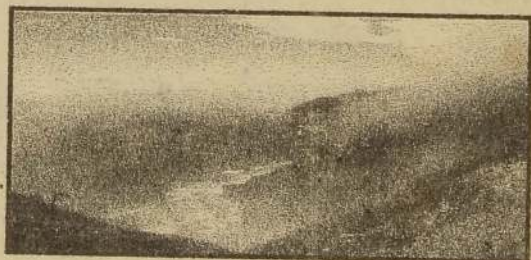
நன்றி

போ. மதன்ராஜ்
2ம் வருட மெய்யியல்.

அலைக்கழித்த அலையின் அகோரம்

அழகிய கடலே அதிசயப்படைப்பே - உன்
அழகிற்கு அணி செய்யும் நுரையும்
ஆழி நடுவே தோழியராய் - உன்
அழகிற்கு வரமாய்க் கிடைத்த மீனிமும் - உன்
அயல் நாட்டுத்தூதுவர்களும் சேர்ந்து
அப்பாவிகள் எம்மீது நடத்திய நாடகத்தை
ஆண்டாண்டு சென்றாலும் நாம் மறவோம்
அதனால் தான் அதை எங்கள் மனக் கல்வெட்டில்
பதித்துவிட்டோம்

கடல் என்றால் அன்னையென்று பழங்
கவிஞர்கள் எழுதினார் பல கவிதைகள் அன்று
காலைச் சூரியன் எழுமுன்னே எம்மவர் - ஒரு
கட்டுமரத்துடன் வந்தனர் உம்மிடம்
கடலே உனை அன்னையென்றெண்ணியதால் தானே - நீ

கருணையற்ற உன் உள்ளத்தைக் காட்டிவிட்டாய்
கடல் என்றால் பெரும் அரக்கன் என்று புது
கவி எழுதும் வாய்மை கொடுத்துவிட்டாய்

சிறு காலம் எம்வாழ்வு இவ்வுலகில் - இதில்
சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்நினைத்த எம்மவர்
சிறு எறும்பாகி சேர்த்தனர் பல சொத்துக்களை,
சிரித்தப்படி நீயும் அள்ளிக் கொடுத்தாய் கடல் முத்துக்களை,
சீறி எழுந்த உன் அலைகள் இரக்கமேதுமின்றி
சிறு துரும்பேனும் விடாமல் கொண்டு சென்றது ஏனோ?

பரமன் கருணையால் பச்சிளம் குழந்தையொன்று
பச்சமரத்திடையில் பாலுக்கழுகுது,
பால் கொடுக்கும் தாயின் உடலோ ஓர் பற்றை மீது - இதை
பார்த்திருந்த காகம் எல்லாம் ஊன்உடல் உண்ண
பந்திபோட்டு பரிசீலனை செய்யும் - இந்த
பரிதாபக் காட்சியைப் பார்க்கச் செய்த கடலே - உன்
அலையின் அகோரத்தை எப்படிச் சொல்வேன்

பத்துமாதம் சுமந்து பத்திரமாய் பெற்ற பிள்ளை,
படைக்கப்போகும் புது உலகைக்காண
பல கனவோடு காத்திருந்த தாயின் கண்களெல்லாம்
பாதி விழி மூடிக் கண்ணீரைச் சொரியுது
நாளை இந்த நாட்டை ஆளும் பூக்களை - நீ
அள்ளிச் சென்றாயே அகோரக்கடலே

வீடு வீதிக்கு வந்ததைக் கின்னசில் எழுதமுடியுமா - இல்லை
விதி தான் சதியானதை விஞ்ஞானியிடம் சொல்ல முடியுமா?
வீடிருந்த இடமெல்லாம் காடாய் தெரியுது
காடிருந்த இடமெல்லாம் மேடாய் தெரியுது
காரணம் யாதென்று 'யாம் கேட்க - உனை
கண்ட கண்களெல்லாம் கண்ணீர் தெரியுது - உன்
கருணை அற்ற கோரத்தாண்டவத்தைப் பற்றி
கட்டுரை எழுதுகிறது என்றும் மறவாதிருக்க.

ஏய்! கடலே நீ சொல்லித் தந்த பாடங்களும்
நீ விட்டுச் சென்ற வடுக்களும் இன்னும் நீங்கவில்லை
ஏய் கடலே நேற்று ஒருவேளை
நீ எமக்கு நண்பனாய் இருந்திருக்கலாம் - ஆனால்
இன்று முதல் என்றென்றும் நீ எதிரியே
எழுந்து வரும் ஒவ்வொரு அலையிலும்
எம் கோரக்கனலைப் பாச்சிப் பார்க்கிறோம்
என்றோ ஒருநாள் அது வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும்
என்பது நிச்சயம், நாம்
மீண்டும் உன்னை சந்திப்போம் இது சத்தியம்.

தூண்டிவிட்டாய்
கடல்நாடு

ச. அருட்குமரன்
1ம் வருட மெய்யியல்

மனிதத்தை உணர்த்திய 'சுனாமி'

'சுனாமி', கடற்பேரலை அனர்த்தம். இது எம்மவர்களை மட்டுமன்றி தென்கிழக்காசிய மக்கள் அனைவரையுமே ஆழ்துயரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது, என்பதை விட அனைவரையுமே எம் அறியாமைகளிலிருந்து உசுப்பிவிட்டுள்ளது எனலாம். 'சுனாமி' என்ற இராட்சத பேரலை கடந்த 26.12.2004ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இயற்கை அனர்த்தம். இது கடலுக்கடியில் ஏற்பட்ட அதிர்வுகளினால் உருவாக்கப்பட்டது. இதனை உடனடியாக மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தக்கூடிய வசதிகள் நவீன விஞ்ஞான உலகில் இருந்தும், ஏனோ அது செயல்வடிவம் பெறவில்லை. மண்ணுக்கு உரமான அல்லது இரையான, அனர்த்தத்தினால் இறந்து போனவர்கள் யார் மீது குற்றம் சுமத்துவார்களோ தெரியாது. அவர்கள் இவ்வுலகில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியினைத் தூற்றுவார்களா? அல்லது அவர்களின் விசுவாசத்தைக் குறைகூறுவார்களா? பொறுத்திருந்துப் பார்ப்போம்.

'மனிதம்' என்பது அனைவராலும் மதிக்கப்பட வேண்டியதும், அதேவேளை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேண்டியதுமான ஒரு விடயமாகும். இந்த நல்ல பண்பைத்தான் நாம் பின்பற்றும் 'மதங்கள்' எமக்கு கற்றுக் கொடுக்கின்றன. எமக்கு முன்னால் வாழ்ந்து சென்ற பெரியோர்களும் இதையே எமக்கு சொல்லிக் கொடுத்துள்ளார்கள். பொதுவாக வளர்முக நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவை வறுமையான நாடுகளாகவே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலே ஒரு சில நாடுகள் வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், அந்நாட்டின் ஒருபகுதி மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்காக தினமும் போராடுபவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறு அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருந்த மக்களையே அன்று குறிவைத்துத் தாக்கியதுபோல அந்த மக்களை காவு கொண்டது அந்த 'சுனாமி' என்ற இராட்சத கடற்பேரலை.

கூட்டுக் குடும்பமாக கூடி வாழ்ந்தால், குவலயத்தில் தங்கள் குல பாரம்பரியங்களை கட்டிக்காக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடனும், உறுதியுடனும் வாழ்ந்தவர்கள், இதனால் அவர்கள், அதாவது அங்கே எஞ்சி நிற்பவர்கள் மனிதர்களை (உறவுகளை) மட்டும் இழக்கவில்லை கூடவே மனிதத்தையும் இழந்தவர்களானார்கள். வளமையாக வளர்ச்சியடைந்த அல்லது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் 'கடன்' அடிப்படையிலே தான் வளர்முக அல்லது மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு உதவிசெய்து வந்தார்கள். ஆனால் இந்த அனர்த்தத்தின் பின்பு அனைவரது மனங்களும் ஏதோ ஒரு சக்தியினால் உந்தப்பட்டதையும், தாங்கள் எப்படியாவது பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று முன்வந்தவர்களையும் நாம் எம் அனுபவங்கள் மூலமாகக் கண்டு கொண்டோம்.

இங்கே தான் 'மனிதம்' உணரப்படுவதை நான் உணர்கின்றேன். பாதிக்கப்படாதவர்களும் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எஞ்சியவர்களும், இவன் என்னை சார்ந்தவனல்ல, என்னுடைய உறவினரோ, அயலவனோ, என் இனத்தவனோ, என் மதத்தவனோ, என் சகோதர சகோதரியோ இல்லை அதனால் என் உதவி, என் அன்பு அவர்களுக்கு தேவையில்லை என்று எண்ணவில்லை. மாறாக தங்கள் சகோதர, சகோதரிகள் போல் கவனம்

எடுத்து, கண்ணீர் விட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையுமே மக்களும், அரசாங்கங்களும் (உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு) தனியார் நிறுவனங்களும் மனிதாபிமானத்தோடு செயற்பட்டார்கள். அன்பு செய்வதற்கு மனிதர்கள் இல்லையென்றால் மனிதம் அழிந்துவிடுமோ என்று எண்ணினார்களோ என்னவோ, இச் செய்தி தங்களிடம் உள்ளதைப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்வந்தார்கள். அயலவர்கள் மட்டுமல்ல எம்நாட்டவர்கள், ஏன் அயல்நாட்டவர் கூட தாங்களாகவே முன்வந்து உதவினார்கள். இங்கே 'மனிதம்' உணரப்பட்டதோடு, உயர்த்தவும்பட்டது.

'சுனாமி' வருமுன் நான் உணவு, உடைக்காக கவலைப்பட்டதுண்டு, எனக்கு உறவினர்கள் இல்லையே என்று உணர்ந்ததுண்டு, என்னோடு உறவாட, என்னை கவனித்துக்கொள்ள யாரும் இல்லையே என்று கவலைப்பட்டதுண்டு. ஆனால் இந்நிலைகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டன. அந்த சுனாமியினால் எனக்கு மூன்று வேளை உணவு கிடைக்கின்றது. என்னை அன்புடன் கவனித்துக் கொள்கின்றார்கள், என்னைப் பார்க்க வருகின்றார்கள். நான் இதனால் என் பெறுமதியை உணர்கின்றேன். என்னை கவனிக்க மற்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என உணரும்போது நான் சந்தோஷம் அடைகின்றேன். இவ்வாறு அவர்களுடைய அனுபவங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வாறான பகிர்ந்துகொள்ளலினால் மனிதம் மதிக்கப்படுகின்றது. மக்கள் மனிதத்தை உணர்ந்து கொள்ளச் செய்தது அந்த 'சுனாமி'.

எம்நிலை உணர்ந்து மனிதத்தை மதித்து வாழ பழகிக்கொள்வோம். எம் கடமைகளிலும், பொறுப்புக்களிலும் தவறாமல் செயற்பட முயற்சி எடுப்போம். இதனால் எம் மத்தியில் உள்ள மனிதத்தை வளர்த்தெடுப்போம், அதற்காக உழைப்பவர்களாக மாறுவோம்.

எஸ். யூட்பெகின் கொடுதோர்
கிளறேசியன் சபை
2ம் வருட "மெய்யியல்"

கடல் அன்னைக்கு ஓர் தூது

வெண்ணிறமும் வெள்ளை உள்ளமும் கொண்ட
இனிய புறாவே...

வானத்தையும் செழிப்பான பூமியையும் நீ நன்கு அறிவாய்
சின்னஞ் சிறிய சிசுக்களின் உள்ளத்தைக் கவரும்

கடல் அன்னையை நீ நன்கு அறிவாய்

அழகிய அந்த அன்னைக்கு தூது ஒன்று சொல்ல வேண்டும்
உறவிளந்து தவிக்கும் அடியவனின் வார்த்தையை செவிமடுத்து
இயம்பிடுவாய் செப்புடனே.

எட்டுத்திசைக்கும் அரசியே
 மானிடர்க்குரியதைவிட உன்னகத்தே பெரும் பகுதியைக் கொண்ட நீ
 உலகிற்கு உயிர்ப்பூட்டிய உன்னதரின் பிறப்பிலே
 உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க உதட்டிலே புன்னகை மலர
 உற்றார் உறவோடு தித்தித்த என் உறவுகளை
 கொடிய உன் அலைகளால் வாரி உயிர் மாய்த்தது ஏன்?
 கண்களால் கண்ணீர் சொரிந்து உன்னை காறி உமிழ்வதற்கா?
 தாயே என்றழைத்த தனயர் உன்னை வெறுப்பதற்கா?
 அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்த தாயே நீ அள்ளிச் சென்றதேன்?
 பதில் கூறு! என் உறவுகளின் நிலை என்ன?

கொட்டும் மழையிலும் சுட்டெரிக்கும் வெயிலிலும் - உன்
 மடி மீது சாய்ந்து அகமகழ்ந்த என் உறவுகள் எங்கே?
 உன்மீது நம்மவர் வைத்த நம்பிக்கை வீண் போனதேன்?
 கடலே! காதலிக்க காதலர்கள் இல்லையென்றா உன்னைக் காதலித்தார்கள்?
 வாழ்வதற்கு வழியின்றியா உன்னில் வாழ்க்கைப் படகோட்டினர்.
 நீர் மாய்த்த என் உறவுகள் மண்ணோடு மண்ணாயின - ஆனால்
 உன்மீது நாம் கொண்ட வெறுப்பு ஆறுவதற்கு முன் - நீ
 மீண்டும் மனிதனை ஆட்டவா நினைக்கிறாய்?
 ஏய் கடலே! நீ அடித்தது மனிதனை அல்ல மனிதத்தையல்லவா!

நீர் வாரி இழுத்தது மனித உயிர்களை மட்டுமல்ல,
 எஞ்சிய மாந்தரின் நல் உள்ளத்தையும் அல்லவா?
 மனித உள்ளங்கள் இன்று பாழ்பட்டுப் போனதேன்?
 உள நோய்களுக்கு அடிபணிந்தது ஏன்?
 கடலே உனக்கு காவியம் எழுத வேண்டும் என்றா - நீ
 இக்கொடிய செயல்தனை புரிந்தாய்? - ஆனால்
 மனிதன் இப்போது உனக்கு எழுதுவது காவியம் அல்ல
 தனை காதலிக்க மறந்த கொடியவள் என்றே
 சிந்தித்து பதில் கூறு இது உன்னுடைய நேரம்.

தாயே என்று அழைத்த உன்னை கொடியவள் என்போமா?
 தேவதை என்று அழைத்த உன்னை விதவையாய் கைவிடுவோமா?
 உன்மடியில் தலை சாய்ந்த நாம் மாற்றானின் மடி தேடோம்
 எம் கண்ணிலிருந்து வடிவது கண்ணீர் அல்ல ஆனந்தக் கண்ணீர்
 ஏன் தெரியுமா நீர் மீண்டும் எமக்குத் தாயாக வேண்டும்.
 நாம் மீண்டும் உன்மடியில் படுத்து உறங்கவேண்டும்.
 புறாவே பற பதிலோடு பறந்து வா...

தி. குயின்சன் பர்னாந்து
 1ம் வருட மெய்யியல் பிரிவு
 தேசிய குருமடம்
 கண்டி.

கடலின் கோரத்தாண்டவழும் மானிடமும்

தென்கிழக்கு ஆசியாவைப் பொறுத்தமட்டில் விடைபெற்ற 2004ம் ஆண்டு, காலத்தால் மறக்க முடியாததொன்று. கடந்த மார்கழி 26ம் திகதி, அதாவது கிறிஸ்து பிறப்பின் அடுத்த நாள், சுமத்திரா தீவில் ஏற்பட்ட மாபெரும் பூமி அதிர்ச்சியின் விளைவாக கடல் பேரலைகள் மேலெழுந்து, கரையோர பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களையும், பல லட்சக்கணக்கான சொத்துக்களையும் முற்றாக அழித்தொழித்து மனித சமூகத்தை உளவியல் ரீதியாக பாதிப்படையச்செய்தது. குறிப்பாக மூன்றாம் மண்டல நாடுகளை அதிகம் கொண்ட தென்கிழக்கு ஆசியாவில், இது போன்ற கடலினால் ஏற்பட்ட பாரியதொரு அழிவை மானிட சமூகம் எதிர்கொண்டது இதுவே முதல் முறை. கடலின் அமைதியான தோற்றத்தையே கண்டு வந்த மனித இனத்திற்கு அதன் கொடூர சீற்றம் ஒரு புதிய அனுபவத்தை விட்டுச் சென்றதோடு, மனிதனின் நீர் குமிழி போன்ற நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்க்கையினை நிலைகுலையச் செய்தது.

வழமை போல் கதிரவன் தோன்ற, அன்றைய பௌர்ணமி தினத்திலே வழமையான செயற்பாடுகளிலே மானிடம் முழுகியிருந்தபோது கடலின் இராட்சத அலைகள் கரையோர பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கின. இப்பேரலைகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத கட்டிடங்கள் மற்றும் பாதைகளை அழித்தொழித்ததோடு பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களை நொடிப்பொழுதிலே கடல் காவுக் கொண்டது. இவ் இயற்கையின் சீற்றத்தினால் எம் மக்கள் சொத்துக்களை இழந்ததை விட சொந்தங்களை இழந்ததே பெரும் சோகம். பெற்றோர் பிள்ளைகளையும், பிள்ளைகள் பெற்றோரையும், கணவன் மனைவியையும் மற்றும் பலர் தங்களது உடன் பிறப்புக்களை இழந்து இன்றும் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை அற்றவர்களாக பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதேவேளை சொந்த பந்தங்களின் இழப்பினை சகித்துக்கொள்ள முடியாது பலர் தற்கொலை செய்து கொண்டனர், மற்றும் பலர் பல நூற்றாண்டுகளாக தங்களைக் காத்து வந்த கடலன்னை தம்மைக் கைவிட்டதாக கருதி தமது சொந்த நிலபுலங்களை விட்டு புலம் பெயர்ந்தார்கள். இன்னும் சிலர் இறைவனின் சீற்றத்தினால் இவ்வியற்கை அனர்த்தம் ஏற்பட்டதாகக் கருதி இறை விசுவாசத்தை இழந்தார்கள்.

மெய்யியல் ரீதியாக இவ்வியற்கையின் சீற்றத்தை நோக்குவோமாயின் இது புரட்சிமிக்க இவ்வுலகிலே புதுமை செய்யப்போகும் மானிடவர்க்கத்திற்கு இயற்கையினால் விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு சவால். இச்சவாலானது ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் விடுக்கப்பட்டதொன்று. எனவே மனிதன் இதனை சிறந்த முறையில் எதிர்கொண்டு இயற்கையின் இவ்வாறான சீற்றத்தை தனது ஆளுமையின் கீழ் கொண்டுவந்து இயற்கையினை வெற்றிகொள்ள வேண்டும். இச்சவாலானது மானிட வர்க்கத்திற்கு புதியதொன்றாயினும் காலச் சுவடுகளில் மானிட வர்க்கம் பல சவால்களை சந்தித்து வெகுண்டெழுந்துள்ளது. குறிப்பாக மனிதனைப் பொறுத்தமட்டில் அவன்

விழாமலே வாழ்ந்தான் என்பது அவனுக்குப் பெருமையல்ல, மாறாக அவன் விழுந்தபோதெல்லாம் எழுந்தான் என்பது தான் அவனுக்குப் பெருமை. எனவே இச்சீற்றத்தினால் விழுந்த மானிடம் மீண்டும் எழவேண்டும்.

மானிட வாழ்க்கையிலே துன்பம், சோதனை, இறப்பு இவை தவிர்க்க முடியாதவை. நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இவை எம் வாழ்வில் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியவைகள். நாம் வரலாற்றை சற்று நோக்குவோமாயின் முன்னால் தென்னாபிரிக்கா அதிபர் நெல்சன் மண்டேலா, காந்தியடிகள் மற்றும் அண்மையில் இறைவனடி சேர்ந்த பரிசுத்த திருத்தந்தை 2ம் அருளப்பர் சின்னப்பர் ஆகியோரின் வாழ்க்கையிலே பலபிரச்சினைகளும், சவால்களும் காணப்பட்டன. ஆயினும் அவர்கள் அவற்றை தடைக்கல்லாக நினையாமல் படிக்கல்லாக நினைத்து வாழ்வில் வெற்றி கண்டார்கள்.

எனவே மனித இனம் இவ்வாறான அனர்த்தத்தினால் தனது நம்பிக்கையையும் இறை விசுவாசத்தையும் இழக்கக் கூடாது. அடாது மழை பெய்யினும் விடாது நாடகம் நடத்தியே தீருவோம் என்ற திட நம்பிக்கையுடைய இளைஞர் வர்க்கத்தினைக் கொண்டுள்ள இன்றைய சமூகம் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு துன்பம் ஏற்படினும், இறைவனை ஒருபோதும் புறக்கணிக்கக் கூடாது. இதற்கு மகாகவி பாரதியார் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவருடைய நிஜ வாழ்க்கையிலே வறுமையில் வாடியிருக்கின்றார், பட்டினியில் உழன்றிருக்கின்றார், சொல்லொனாத் துயரங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர்தான் “எத்தனை கோடி இன்பங்கள் வைத்தாய் இறைவா!” என்று பாடினார். வாழ்க்கையில் பல சோகங்களை கடந்த இவருக்கு இன்பத்தை ஒன்று இரண்டு என அவரால் அடக்க முடியவில்லை. கோடி என்பது பெரிய விடயம், அதற்குள்ளும் இன்பத்தை அவரால் அடக்கமுடியவில்லை. ஆகவேதான் எத்தனை கோடி இன்பங்கள் எனப் பாடினார். இது கொஞ்சம் வேடிக்கையான விடயம் தான். வாழ்க்கையைப் பார்க்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு இன்பம் புலப்படுகின்றது. ஆகவே நாமும் பாரதியாரைப் போல இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இறைவனைப் புகழ வேண்டும். ஏனெனில் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் இறைவன் நமக்கு ஒரு செய்தியை அளிக்கின்றார். அதற்கேற்ப நாம் எம்மை சிறந்த முறையில் தயார்படுத்தி வாழ்வில் உண்மையான பொருளை அறிய வேண்டும்.

குறிப்பாக வாழ்க்கையிலே வித்தியாசமான வினோதங்கள் நடைபெறுவது வழமை. நிகழும் வரைதான் ஒன்று அதிசயம். நிகழ்ந்த பிறகு அது சம்பவம். எனவே சுனாமியினால் சுகமிழந்த எம் மக்கள் தங்களுக்கு நேர்ந்த இன்னல்களையும் இழப்புக்களையும் மறந்து எதிர்காலத்தை நல்ல முறையில் எதிர்கொள்ள வேண்டும். பாரினில் வேட்டையாடுகின்ற, வேட்டையாடப்படுகின்ற இரண்டு இனங்களும் உயிர் தோன்றிய காலந்தொட்டு உலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சிங்கமும் அழிந்துவிடவில்லை. முயலும் மடிந்து விடவில்லை. ஆகவே வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சுனாமி போன்ற காலத்தால் மறக்க முடியாத சில சம்பவங்கள் எம் மனித இனத்தை முற்றாக அழிக்க முடியாது என்ற ஐயப்பாடு ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் ஏற்பட்டு, எதிர்கால சவால்களை வெற்றி

கொள்ளவேண்டும். இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்யும் இவ்வேளையிலே வாழ்க்கையின் சில உண்மைகளை கூறிச்சென்ற கவிஞர் ப.விஜயின் பாடலின் சில வரிகளைக்கூறி நிறைவு செய்வது சாலச்சிறந்தது.

“உள்ளம் என்றும் எப்போதும் உடைந்து போகக்கூடாது
என்ன இந்த வாழ்க்கை என்ற எண்ணம் தோன்றக்கூடாது.
எந்த மனிதன் நெஞ்சுக்குள் காயமில்லை சொல்லுங்கள்
காலப்போக்கில் காயமெல்லாம் மறந்துபோகும் மாயங்கள்”

ஆக்கம்:
சகோ. ஜோன் வின்ஸ்டன்
இறுதியாண்டு மெய்யியல்.

மாநிடத்தின் மனக்கிலேசம்

கடலம்மா எங்களுக்கு நீதி சொல்ல
எவருமில்லையா - என
கடலையே நோக்குகிறது மனிதவர்க்கம்
எந்தப் பதிலையுமே கூறாது
கண்ணை மூடி கடமையே கண்ணியென
எண்ணிக் கிடக்கிறதே

கண்ணீர் சிந்தி காரணம் கேட்கிறதே மனிதம்
எங்கே உன்னை வெறுத்தேன்
கனிவாய் பதில் நீ கூறாயோ
எத்தனை உயிர்கள் எப்படித்தான்
காவு கொள்ள உன் உள்ளம்
எத்தனித்ததோ.

கவலையும் கந்தலுமாய் விம்மித்துடைத்த கடல்
எப்படித்தான் சொல்வேனோ என
கண்ணீர் விடுகிறதே காரணம் சொல்ல
எத்தனித்தும் வழி தெரியாது
காலம் தாழ்த்தி காத்தும் கிடக்கிறதே.

காரணம் கேட்டுக் காத்திருந்த மனிதம்
எழுப்புகிறது குரல் பொறுமையிழந்து
காலம் காலமாய் யாம் கொண்ட உறவை
எகிறியதன் விந்தைதான் என்ன
கடலே பதில் நீ கூறாயோ
எம் மனங்கள் என்றும் ஆறிட

ம. கிங்ஸ்டன் சுமன்ராஜ்
1ம் வருட மெய்யியல்.

சுனாமியும் திருச்சபையும்

மூன்று நிமிடத்தில் கணக்கற்ற உயிர்கள் துடிதுடித்து மடிந்த பரிதாபக் காட்சிகள், பலரால் புகழப்பட்ட, புனிதமாகப் பேணப்பட்ட தெய்வத்தின் உறைவிடங்கள், வீடு வாசல்கள், சொத்துக்கள் அழிந்து மண்ணோடு மண்ணாகப் போன மறக்க முடியாத அடிச்சுவடுகள், அத்தனைக்கும் ஈடு கொடுக்க முடியாமல், அப்பா, அம்மா, அக்கா அண்ணா, தம்பி தங்கை எனக் கதறி அழும் உள்ளங்களின் சோக நிலைகள், உயிரற்ற உடல்களும், உயிருக்காகப் போராடும் உறவாலும், எஞ்சிய உறவுகள் காணாமல்போன உறவுகளைத்தேடி அலைந்து திரியும் நிலைகள். வைத்திய சாலைகளிலும், தேவாலயங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், பொது இடங்களிலும் பாதிக்கப்பட்டோர் நிரம்பி வழியும் கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் இவற்றினை உள்ளடக்கி உலகம் என்றுமே அறிந்திராத புதிய பெயருடன் உலகமென்றும் நாடக மேடையில் அரங்கேறிய நாடகம் தான் “சுனாமி” (கடல் கோள் அனர்த்தம்).

சுனாமி என்றாலே :- பயம், பீதி ஒருவகையான சஞ்சலம், கடவுளா? கடவுள் எங்கே? என்று கேட்கும் உள்ளங்களின் மனவிரக்கி நிலை, மக்களின் மத்தியில் ஒரு வகையான வெறுப்பு உணர்வு. தங்கள் வாழ்க்கை மேல் நம்பிக்கையற்ற நம்பகத்தன்மை. மக்களின் வெறுப்புணர்வும், மனவிரக்தியும், நம்பிக்கையின்மும், விசுவாசமற்ற தன்மையும், கடவுள் மேல் திணிக்கப்பட்ட மாறாத உட்குகள் இத்தனைக்கும் மத்தியில் மக்களோடு மக்களாகச் சேர்ந்து மக்களின் கண்ணீரைத் துடைத்து, ஆறுதல் கூறி அவர்களைத் தேற்றி மகிழ்ச்சிப் படுத்திக்கொள்ள மக்கள் மத்தியில் விடியலைத் தேடிய விடிவுப் பூக்களாய் மணம் பரப்ப, மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவையென விரைந்தனர் ஆயர்கள், குருக்கள், கன்னியர்கள், துறவியர், பொதுநிலையினர். பிள்ளைகளின் கஸ்டங்கள், துன்பங்களைக் கண்டும், பார்த்தும், கேட்டும் எந்தத் தாய் தான் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பாள், தாயானவள் கதறி அழுவாள் மனவேதனை தாங்க முடியாமல் பிள்ளைகளைத் தேற்றி அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி சந்தோசப்படுத்த முன்வருவாள். இதேபோன்று தான் திருச்சபைத் தாயும் சுனாமியின் கொடூரத்திற்குப் பலியான உள்ளங்களையும், துன்பப்பட்டு வேதனையுடைய உள்ளங்களையும் பார்த்து திருச்சபைத் தாய் வேதனைப்பட்டு கதறி அழுதாள். இதன் பிரதிபலிப்பே கடல் கோள் அனர்த்தத்தில் திருத் தொண்டர்களின் அயராத பணியின் உச்சக்கட்டம்.

2004ம் ஆண்டு 26ம் திகதி நடந்த கடல்கோள் அனர்த்தத்தின் பிற்பாடு திருச்சபையில் உள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்கள் செயற்பாடுகளை சொல்லளவில் மட்டும் சொல்லி முடிக்காமல், செயலில் முழுமையாகப் பங்குகொண்டு மக்களுக்காகவே தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்ததன்

அர்ப்பணத்தை உணர்ந்து, இன்றும் தங்கள் சேவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சோகத்தில், வேதனையில், விரக்தியின் விளிம்பில் தவித்த மக்களுக்கு ஓர் விழிப்புணர்வினை ஊட்டி, இறைவனின் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்தி, கடல் கோள் அனர்த்தத்திற்கு உள்ளான எல்லா உறவுகளையும் அன்போடும் ஆதரவோடும் அரவணைத்து ஆறுதல்படுத்தி அருகம் புல்லைப் போன்று மன உறுதியுடனும், அஞ்சா நெஞ்சுடனும், இறைவிசுவாசத்திலும் ஊன்றி வாழ்வில் நிலைத்து நிற்க, “எனக்கு உறுதியூட்டும் இறைவனால் எகையும் செய்ய எனக்கு ஆற்றல் உண்டு” என்ற வார்த்தைக்கிணங்க அனைத்து உள்ளங்களையும் உறுதியான நிலைப்பாட்டிற்குள் இட்டுச் சென்றதாம் அன்னையாம் திருச்சபை.

கடல்கோள் அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைத் தேற்றி ஆறுதல் கூறுவது என்பது இலேசான விடயமல்ல, மிகவும் கஷ்டமான ஒரு விடயம். உருக்குலைந்த மனிதமுகத்தின் மத்தியில் அன்பாகப் பழகி, அவர்களுடன் பண்புடன் பேசி, மக்களின் நிலைகளுக்கு ஏற்ப தங்களையே மாற்றி, மக்களோடு மக்களாக இருந்து பணி புரிவதுதான் தாய்த்திருச்சபை பிள்ளைகளின் தலையாய பாரிய பணி. இவர்களின் பணி வாழ்வு பலதரப்பட்ட நிலைகளிலே பரவலாகக் காணப்பட்டது.

- ☞ மக்களின் நிலைகளுக்கேற்ப தங்களைத் தாங்களே மாற்றிக் கொண்டு பணி புரிதல்.
- ☞ பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் பரஸ்பர அன்பினையும், பற்றுறுதியையும் வளர்த்தெடுக்கப் பிரயோசனப்படுதல்.
- ☞ பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிதானமாகவும், உள்ளார்ந்த மனதுடன் ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல செய்திகளைப் பகிர்ந்துக் கொள்ளுதல்.
- ☞ கூடிய நேரம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் உரையாடி அவர்களுக்கு செவிகொடுத்தல்.
- ☞ மக்கள் சொல்லும் ஒவ்வொரு செய்திகளையும் அனுபவங்களையும் நல்மனத்துடன் கேட்டு அவர்களின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பளித்து செவிகொடுத்தல்.
- ☞ மக்களின் தேவைகளை அறிந்து அத்தேவைகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றுதல்.
- ☞ தேவையான நேரங்களில் மக்களுக்குத் தேவையான உதவிகளையும் சேவைகளையும் செய்ய எந்த நேரத்திலும் ஆயத்தமாக இருத்தல்.

இவ்வாறான பணிகளை மக்கள் மத்தியில் திருச்சபையின் திருத்தொண்டர்கள் இறை அர்ப்பணிப்புடன் செய்து வருகின்றார்கள். இவ்வாறு திருச்சபை தாயானவள் சுனாமியுடன் இரண்டரக் கலக்கின்றாள்.

திருச்சபையின் அங்கத்தினர் திருச்சபையுடன் சேர்ந்து கிறிஸ்து இயேசுவின் பிறப்பினைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்த உள்ளங்கள், மறுநாள் காலையில் உயிரற்ற உடல்களாகவும், உயிருக்காய் போராடும் உள்ளங்களாகவும், உறவுகளைத் தேடி கண்டுபிடிக்க முடியாத உள்ளங்களாகவும், சொத்து

சுகங்கள் அனைத்தையும் இழந்து பரதேசிகளாகவும் அல்லல்பட்டு பரிதவித்தனர். இந்நிலையினைக் கண்டு சகிக்க முடியாத திருச்சபைத்தாய் எங்கெங்கு மக்கள் அல்லல்பட்டு, துன்பப்பட்டு பரிதவிக்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் தனது பணியாளர்களை அனுப்பி, தனது பணியினைச் செய்ய முன்வந்தாள். கடல்கோள் அனர்த்த காலகட்டங்களில், ஏன் இப்பவும் நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம். எம் இலங்கைத் திருநாட்டில் கடல்கோள் அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு ஆயர்கள், குருக்கள், கன்னியர்கள், துறவியர் விரைந்து சாதி, மத, இன வேறுபாடுகள் இன்றி எல்லோரும் ஓர் இனம், ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகள் என்ற இறையரசின் வார்த்தைக்கிணங்கவே ஒன்றுபட்ட நிலையில் பலதரப்பட்ட பணிகளை ஆற்றுகின்றன. கடல் கோள் அனர்த்தத்தினால் தாய் தந்தையரை இழந்த சிறார்கள், அந்தரித்து யாருமற்ற அனாதைகள் போல் நடுத்தெருவில் நின்று அந்தரித்து நிற்க திருச்சபையின் பணியாளர் இடமளிக்கவில்லை. சிறுவர்களை அன்புடன் அரவணைத்து சிறுவர் பராமரிப்பு பாதுகாப்பதன் மூலம் “சிறுவர்களை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள்; அவர்களைத் தடுக்க வேண்டாம்” என்ற கிறிஸ்துவின் இறைவாக்கு நிறைவேறுகின்றது.

“மனிதம் மலர்ந்திட வேண்டும் வாழ்வில் ஒற்றுமை ஒங்கிட வேண்டும்” என்ற வாக்கிற்கு இணங்க, உணவு உண்ண நேரமின்றி உறங்க நேரமின்றி, ஓய்வெடுக்க நேரமின்றி, தங்களையே மெழுகாக உருக்கி மக்களுக்கு ஒளி கொடுக்கும் மெழுகுவர்த்திகளாகத் தியாகம் செய்து, எரிபொருளின் விலைவாசி அதிகரித்துக் கொண்டு போனாலும் அவைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் மக்களுக்கு சேவை செய்வதே எம் பாரிய சேவை. மக்களுக்காகவே தான் நாம் இருக்கின்றோம். மக்களே எம் உயிர் நாடி. மக்கள் தான் எம் செல்வம் என்ற மனநிலையுடன் தங்கள் சேவைகளை மனமகிழ்வுடனும், மனநிறைவுடனும் திருச்சபைப் பணியாளர்கள் செய்கின்றார்கள். முக்கியமாக பசி, தாகம், களைப்பு இவைகள் திருச்சபை பணியாளர்களுக்கு முக்கியமாகத் தென்படவில்லை. மாறாக மக்களின் உருக்குலைந்த மானிட உள்ளங்களைத் தேற்றுவதிலே ஆறுதல் அடைந்து மகிழ்ந்தனர். எம் இலங்கைத் திருச்சபையில் உள்ள 11 மறைமாவட்டங்களும் அம் மறைமாவட்டங்களின் ஆயர்களும், குருக்களும், துறவற சபையினரும் ஒன்றிணைந்து தங்களது பிரசன்னத்தையும், பங்களிப்பினையும் உடனுக்குடன் செய்யவும், அத்தோடு இறந்த மக்களின் உடல்களை அடக்கம் செய்யும்போது ஆசீர் அளிக்கவும் அவர்களுக்காக மன்றாடவும் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும், கிறிஸ்தவனுக்கும் திருச்சபைத்தாய் அழைப்பு விடுத்தாள். இதன் பிரகாரம் ஒவ்வொரு தேவாலயங்களிலும் திருப்பலியிலும் வழிபாடுகளும் பக்தியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டன. 2005ம் ஆண்டு புதுவருட பிறப்பு திருப்பலியிலும் கொண்டாட்டங்களும் மிகவும் அமைதியான முறையில் நடத்த திருச்சபைத் தாய் அழைப்பு விடுத்தாள்.

இவ்வாறான பணிகளின் பிணைப்பில் திருச்சபைத்தாய் கடல்கோள் அனர்த்தத்துடன் பின்னிப் பிணைந்தவளாகவே காணப்படுகின்றாள்.

திருச்சபைத்தாயின் அளவற்ற பணியினால் இன்று கடல்கோள் அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட எத்தனையோ உள்ளங்கள் புத்துயிர் பெற்று, புதுப்பொலிவுடன் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். மக்கள் சந்தோசத்துடன் மகிழ்வுடன் உண்மையான இறைவிசுவாசத்துடன் தங்களது புதிய வாழ்வில் வீறுநடை போட்டு, அஞ்சா நெஞ்சுடன் வாழ்வில் உண்மையான பற்றுதல் கொண்டு வாழ உருகுலைந்த மக்களுக்கு உருக்கொடுத்து, புதிய தெம்பினை ஊட்டி, அம் மக்களை அன்புடனும் பண்புடனும் பாசத்துடனும் அரவணைத்துப் பாதுகாத்து வருகின்றாள் எம் அன்னையாம் திருச்சபை.

சகோ. ம. நோபேட் ஜேக்கப்
கிளர்சியன் சபை
1ம் வருட மெய்யியல்.

உறங்கிக் கிடந்த கடலே - எம்
உறவுகள் அழித்ததென்ன
நீ சீறி வந்த அந்த சிறு கணத்தில்
உறங்கிக் கிடந்த எம்மலரின்
உயிர்களின் சுவாசத்தை
உம் அண்டை அழைத்து
மீண்டும் உறங்கி விட்டாயோ?
ஆனால் நாம் உறங்கவில்லையே!
எம் மனங்கள் உறங்கவில்லையே!
பாடி நின்றோம், போற்றி நின்றோம்
உன்னைப் பார்த்து இன்று!
மெய் மறந்து - கலங்கி நிற்கின்றோம்
உன்னை நினைத்து இன்று!
ஓலமிட்ட உள்ளக் குமுறல்கள்
உன்னை எட்டவில்லையோ?
எட்டியும் உதாசினம் செய்தாயோ?
அன்று நிம்மதி இல்லாதோர்
உன்னருகே வந்து ஆறுதல் அடைந்தார்
இன்று அவர்கள் நிரந்தரமாக
நிம்மதியாக்கி விட்டாயோ?
மண்ணிலிட்ட கோலம் மறைந்தாலும்
எம் மனதிலிட்ட அவலம்
என்றென்றும் மறையாது
காலம் கடந்து சென்றாலும்
நீ அமைதியாய் கிடந்தாலும்
உன்னைக் காணும்போது
கலங்கிரும் எம் நெஞ்சம்
கண்ணீர் விரும் எம் கண்கள்.

கடலே!
ஏன்
இப்படி?

யே. நொபேட்லின்சன் செ.த

ஒருவரை நேர்காணல் பார்க்கும்போது 'ஏற்படுகின்றது. அனேகமாக அனேகமானோர் ஆழிப்பேரலையில் சிக்குண்டு தவித்ததை கண்டிருக்கின்றார்கள். தந்தை பிள்ளை தவிப்பதையும். மகன் தாய் அடித்து செல்லப்படுவதையும் கண்ணோடு கண்டுள்ளார்கள். எனவே ஆழிப்பேரலையில் அகப்பட்டவர்களோடு உரையாடுகின்றபோது அவர்கள் தங்களது அந்த பரிதாபக் கதையை சொல்லும் போது நாம் அவதானிப்பது என்னவென்றால் அது குற்றப்பழிவுணர்வாகும்.

'என்னக் காப்பாற்ற வந்ததால் நான் அவர்...' (அழுகை)

'என்ர பிள்ளையள் இரண்டையும் வீட்டுக்கு மேல் ஏத்தியிராவிட்டால்...'

'என்ன பெத்த அந்த அம்மா என்ன பார்த்து காப்பாத்து எண்டு அழுக...'

'என்ர மகன நான்தானே வீட்ட நிக்க சொல்லிட்டு கோயிலுக்குப் போனேன்...'

இவர்களின் அழுகையின் ஆதங்கம் என்ன? இதன் வெளிப்பாடு என்ன? இது ஒரு வகையில் குற்றப்பழி உணர்வே. இதன் விளைவுதான் அமைதியின்மை, அங்கலாய்ப்பு. இப்போது மட்டக்களப்பு கரையோர மக்கள் இரவு நேரங்களில் கடற்கரை ஓரங்களில் அழுகை குரலோசை 'காப்பாத்துங்கோ' என்ற சத்தத்தைக் கேட்பதாக ஒரு நண்பர் சொன்னார். இதற்கு உளவியல் ரீதியாக சொல்லப்போனால் குற்றப்பழி உணர்வும் ஓர் காரணமாகும். இவ்வாறாக ஆழிப்பேரலையில் ஆழப்பதிந்தவற்றை, அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கு நாம் சிலவற்றை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சில இப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும். அவை:

- பாதுகாப்பு:- இனி இப்படியான ஒரு அனர்த்தம் எமக்கு இல்லை என்ற அளவிற்கு ஓர் உத்தரவாதம் ஓர் உறுதி மொழி அவற்றிற்கான ஏற்பாடுகள் (100மீ அப்பால் வீடுகள் அமைத்தல்).
- ஆதரவு:- இவர்களுக்கு எங்களது ஆதரவே தேவை. அது தனிநபர் அல்லது உறவாகவோ சமய சமூக உறவாகவோ ஆதரவாகவோ இருக்கலாம்.
- சமய சமூக கலாசார சடங்குகள்:- இப்படியான நிகழ்வுகளை நடத்துவதும் அவற்றில் இப்படியான மக்களை உள்வாங்குவதும் சிறந்ததாக அமையும். (31 நினைவு நாளில் நடந்த சடங்குகள் போல்)
- சமூகமணப்பான்மை:- சமூகமணப்பான்மை என்பது எவ்வாறு சமூகம் இவர்களை நோக்குகின்றது. 'சுனாமியில்' மீன் உண்போர் தொகை குறைந்தால் அது மறைமுகமாக இவர்களாபத்திற்கும் இதுதான் சமூகத்தின் மணப்பான்மை என்பதை இவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இவை இப்படியாக ஆழப்பதிந்துள்ள தாக்கங்களில் இருந்து மேல்வர உதவும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இவற்றை அனுசரிப்பதில் முக்கியமாக நான்கு காரணங்கள் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன.

1. சூழல், 2. சமூகம், 3. மதமும் அதன் சடங்குகளும், 4. உளவியல் ஆற்றுப்படுத்தல் இந் நான்கு காரணங்களினதும் செயற்பாடுகள் இப்படியான ஒரு நிலையில் தேவையானதும் அவசியமானதாகும். எனவே காலத்தின் தேவைக்கேற்ப

எம் சேவையை வழங்கி, தளர்ந்து போன கைகளை திடப்படுத்தி, தள்ளாடும் முழங்கால்களை உறுதிப்படுத்தி, எங்கே இவர்கள் வாழ்வுப் பயணம் தடம் புரண்டதோ அங்கேயிருந்து ஆரம்பிக்க பாதிக்கப்பட்டவர் என்றாலும் சரி, பாதிக்கப்படாதவர் என்றாலும் சரி முயல்வோம். அந்த முயற்சி திருவினையாக்கும் இக்காரணிகளில் இருந்து எல்லோரும் விடுபட உதவியாக அமையும். அப்போது காலியில் காற்று வாங்கும் கூட்டம் கூடும் அம்பாந்தோட்டை நகரம் ஆரம்பத்தைப் போன்று கணைகட்டும் கிழக்கில், மீன் படகும் திருகோணமலையை கப்பல்கள் அலங்கரிக்கும். முல்லை மீன் முன்னைப் போல் வீரம் பேசும். வடமராட்சிக் கடல் காவியம் பாடும். எனவே இவை வேண்டும் முன்பு போல், ஆனால் புதிதாக அல்ல...

- பா. அ. யேசுதாசன் (அ.ம.தி)
1ம் வருட மெய்யியல்
தேசிய குருமடம்

உசாத்துணை நூல் :- 'நான்'

※ ※ ※ ※ ※

கடலுக்கு கண்ணீரில் ஒரு மடல்

கனிவுள்ள கடலே!

கண்ணிழந்த பின் ஏன் சூரியதரிசனம்

கருத்தாய் கேட்கிறதே — மனிதம்

காலங்கள் காலாண்டு போனாலும்

கண்ணீரின் நினைவுகள் கலையவில்லை

மனத்தின் வடுக்கள் இன்னும் ஆறவில்லை

காத்திரமாய் நீ காவு கொண்டதன்

காரணமாய் கலங்கி கண்ணீரில்

ஓர் மடலை யான் உனக்கு வரைகின்றேன்...

காலம் காலமாய் உன் உறவில் கலந்து

கனிவாய் நீ கொடுத்த வளத்தில் எம் வயிறுகளை கழுவினோமே

கவலை எம் வாழ்வில் குறுக்கிட்டவேளை

வாழ்த்துக்கள்:

கிளர்சியன் வெளியீட்டகம்

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில்...

ஆன்மீகம்,

மெய்யியல்,

இறையியல்,

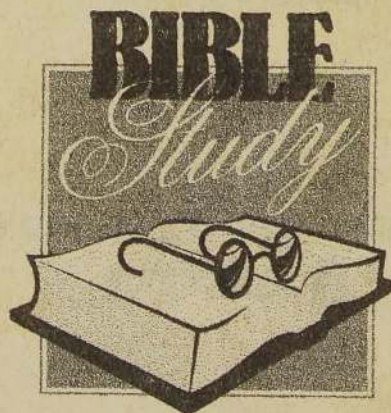
மற்றும் உளவியல், பொது அறிவு சார்ந்த நூல்கள் மற்றும்
கிறிஸ்தவ பக்திப் பாடல் பதிவுகளுக்கு...

தொடர்பு கொள்க...

கிளாரட் நிவாஸ்,
200, மணிக்கவத்த,
குருதெனிய, கண்டி.

55, இறாகமை வீதி,
வெலிசர,
இறாகமை.

கிளாரட் அகம்,
சுண்டிக் குளி,
யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

